

Bilal Yavuz 3

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Amed Şiirleri

AMEDYA

ranzalarda Anzele serinliği
Arbedaş Kapısı
yüreğin dolar
Nasuh Camisinde Ömeroğlu
Nasiriye Kalenin Halidoğlu
bize Amedyalı
derler hey cano
mazluma safdil
namerde sarraf

şimdi ne Kúpeli
ne Dıngılava
Diyarbekir bir ceset aramızda
akar akar Hamravat
çehremizin kederinde
taşar yüzlerin
emekçi coğrafyasından
masum, maralsı
Kürdistan gülleri

ürkek avlu mırnavları
ceylansı hafız kızlar
kadim Zinciriye
kokar çocukluğum
Benusen burcunda sesin
girer düşlerimin rüyasına

hatıralar deşer
hatır yarasını
Hançepek türküsü yakar
babasının ciğeri filintalar
öksüz içerin
Zembilfroş dumanı

sürgüler çekilir
durur hücremde
tütsüler doğurur
yetim Bircuşah
kaynatsın ahımızı
dağaş Haburman
sağsın zor hüznümüzü
aygın Malabadi

kurşunlanmış can Kurşunlu
Dört Ayaklı minarem
dört ayağından vurulmuş
öyle bir zelzele
ki çetin gidişin
Mesudiye sütunları oy
gayrı yerinde durmaz

Parlı Safa Minaresi gibi dimdik
ömür kavgasını
verir hep kalanlar
dam loğu, et taşı
bulgur değirmeni
bir destandır burada yaşamak saati

Fiskaya Şelalesi
hazan olup yananda
gör nasıl
yeniden yağarım
dişimle tırnağımla loy loy
bir daha bulunmaz böylesi
gazel ölen
bizi, bizim gibisi

Bilal Yavuz

Bilal Yavuz 3

Bir Diyarbakır Şiiri

AŞKIN ŞEHRENGİZİ

ne canlar yakmış İç Kale
sararmış resimlerce
mahzun Viran Tepe
bereli havuşlarda tükendi nesli dinçliğin
bir küf tutmuş muskalar
bir keder karası bazaltlar bilir
nerden nereye solmuş
yetim Diyarbakır'ım
nerde kimi ölmüş Yedi Kardeş burcu sesin
birden düşersin akla
başım gözüm ısınır
Eski Cezaevinde yel ısıkları küsülü
Aslanlı Çeşme şimdi kıraçlıkla kınalı
kenti çoktan terk etti
Hamravat Selsebili
bir kuyu kendine düşer canımın tenhasında
eyvanlar serden geçip durur ciğer saatinde
bir sensizliktir gider
bin sessizliktir gelir
açılır çakı gibi Fetih Kapısı
yeni baştan çevik Fatihine
tel örgüler kuş olup uçuşanda
belki değeriz yine
On Gözlü köprüsünde bakır düşlerin
yangınlar gömülü
Süleyman mertliğinde
bir zaman abdestsiz çarıklarla
doluşmaya utarılan Sur
şimdi hangi hakirliğin mahzeni
abdal damlarımızdan mağrur çatılara
taşların boşluğunda zemheri
cehennem lokması kursağında
avlularda tükenmiş
dut çiğdeleri bağrın
boyunu bükük nergizlerin saksılarda
vurulmuş haremlik
dökülmüş selamlık
kalmış Deliller Hanı
cinnete bir soluk
kırılmış mezarlarda buruk kuş lokları
hanayda kumruların
su kadehi burulmuş
kararmış bahtı fildişi kalkerin
namusun narin beli bükülmüş
durgundur Mesudiye
argındır Ulu Cami
yorgundur Dicle Kapı
fitratına dönme günü Kırklar dağımın
bir şehir ki töresidir

nice kıtaların hey
sellsellerin uğultusu serdaplarda
tulumbalar hasretinle taşmaktadır
Şeyhandede şelalesi
hazan olup yağanda
ahşab nar çiçekleri
sülüs hatları mevsim
nakşetsin sevdamızı Gelincik dağı
yüreğin beynine hadisler mihli Nebi cami
Asur kalesinde kral mezarı bağrın
gözlerin gözlerimde dilsiz Malabadi
ve paygamber kabrinde
öksüz yara salardık
gırtlaktan revakların karanfil sokağında
umudun umudusun
çeyizlen Diyarbekir

Bilal Yavuz

Bilal Yavuz 3

Bir Şiir, Bir Marş, Bir Gazel.

KURDİSTAN GAZELİ

Çifte su verilmiş yürek çeliğinden örülme...
Kurdistan kılıcı sıyrılmıştır kınından; mertçe!
Ey şehîdoğlu! Ey muhâcire ensâr Peşmerge!
Güneşten bir hilâl nakşet sancağına; şefkatle.
Mütedeyyinleri arkasında olan Vatanın...
Kıyâmete dek batmaz istiklâli, güven öze.
Kendini sâhib ve Ekrâdı köle zannedenler;
-Kurd bize ihânet etti- diye nefsinı kandırsın!
Anlamaz hakîkate hâîn olan müstekbirler...
Hakîkat sâdiklarını! Kendini yormayasın.
Savaş hasma benzeyince kaybedilir, unutma.
Dışsizi dışlıden sakın; merhametten ayrılma.
Ürüsün dursun dinci maskeli münâfık itler...
Ardından hırlanmayan arslana arslan denilmez!
İtten türediğini sanan fitneci kahpeler...
Uğraşma boşa; arkadaşlık nedir bilmez, bilemez.
Hakîkî müminler ancak kardaşımızdır bizim!
Onlara hep açık kapımız, ocağımız bizim...
Sadrımız kalkaımız, kırk milyon Kurd Milletiyiz!
Yurdumuza sığınmış barbar sabîlerine bile;
Gerçek müslümanlığı yine bizler öğreteceğiz!
Bizi öldürmeye gelen, bizde dirilecek de...
Ey Kurdistan gençleri! Hazırlanın gitmiyoruz!
Zulme asla susmayız! Kırılmakla bitmiyoruz!
Devir, Salâhaddînlerin doğruluş çağlarıdır.
Kapanmaz gözkapakları, uyanış zamanıdır...
Ne diyor Rasulullah! Vatan sevgisi îmandandır.
Sev yurdunu îmânla, Hakk daim doğrularladır.

Bilal Yavuz 3

Diyarbakir Aşk

RÜMEYSAH

sen, çocukluğumdun, masumiyetim
sen bereket, han duvarları mazim
toz çuvallar üstünde dinginliğim
rüyam, göğüm, çölüm, denizimdin

dans eder, göllerin ıssız akışı
her nakışı, hüsrana yar bakışı
özlem tüten demden gönül kayışı
hem canım hem cananım, cevherimdin

ayrılık da aşka dahil, Rümeyssa
bir hayatlık canı var ölümlerin
bülbüle uzaklar yakın Rümeyssa
bir nefeste yayılır gül dediğin

Rümeyssa, zarftan kuşlar fezamda
gurbetimin teli kopmuş sazımda
deli taylar uçar durur bağrımda
seven ruhta fren tutmaz Rümeyssa

konmaz öyle her dala sev devrimi
sütü zift, balı zehir semahında
uzar, uzar, uzar, şeyhin gözleri
can kınına sığamıyor Rümeyssa

mürşid gamzelerin Fındık burcudur
aşığı, mürid kılar tek bakışta
dergahında cerenler kuruludur
aşka dizgin vurulmuyor Rümeyssa

Bilal Yavuz

Bilal Yavuz 3

Diyarbakir Şiirleri

GÜVERCİNLER ÇARŞISI

şükran toylarımızın
sesi gelir aşiret çadırlarından
obamız hayran
otağımız kurban
kıl çadırda yer sofrası kalbin
serilmiş razı
serilmiş padişahına kadar
Nur burcunda ciğerim ağarır
kûlahına dek kufi, ebebulguru
saçlarında nesih yazıtlar
döşlerin kesme bazalt döşeli
mukarnas bezemeli
yazmalarca beklenen yankılarda
kurşunlu kubbelerin

Halilviran köprüsünde hey canım
düşlerin hıçkırır
sazlar kavrulur
yanar sazlıklar
Nevruz neşesi saran köşelerinden
bir firak hüznü
tüttürür dağlar
kavun rayihasına karışır
karpuz burcuları
çörtlenlerden bin rahmet damlar
demirciler çarşısı orkestra
sadrı tonozla örtülü
ceylanlar salınır
filintalar ormanında

Kazancılar Hanı mürd
suskun kaya mezarlar
Sultan Şuca çeşmesinde bağrın
bağlanıp budaklansın
yeter ki kapılma
çeper çağın ağına
can akar yolunu bulur
yeter ki solmaya
yaşamak sevincin
iki gözümün goncesi

Bilal Yavuz

Bilal Yavuz 3

Rozerya

ROZERYA

yüreğin Hilar
mağarası gibi serin
yüreğin dağlarcası
gariban, ıssız
söyle sen hangi
boranın meltemisin
yanar dudağında karanfil tütün
yanar da verir
sırtını Kırklar suruna

ellerin kelepçe
ellerin zozan
gözlerin zor kafesler
gözlerin zılan
içerin Kralkızı içerin mahzun
alınan, kuğumsu
hançerem hançerli
suskum sahipkiran
bir masum pusuda tahtirevan

söyle ben nereye gideyim Rozerya
gel de gör içim dışım Amedya

yaşmaklara yaşamaklar doladın
Rabbinden razı
sesin papatya devrimi
sesin ardınısıra zılgıtlar
körpe nazenin

daha kaç mendil
sarsın yangın kederini daha kaç
ahraza bürünecek
civıltısı sabilerin

gel de izle Rozerya
aşklar şimdi bir mumya omuzlarda
tepişirken fevkinde
şımarık firavunlar
aziz bir şehir yıkılıyor altında

hal böyleyken
hasmına kılınç
olsan da duramazsın içinde dimdik
çökersin soylu
sevdiklerin aşkına
biz şimdi sensiz
boyuna çöküş
biz şimdi gözlerinsiz
antik tohumduk

bak da yeşert Rozerya
Diyarbakir hayat ister bağında
yeniden nefes almak
biz ki yorgunluklar halkı
gürleşirdi alnımızın teriyle
ceddimizi saklayan
aziz toprak.
çocuklar eker
filintalar yeşertirdik yılmadan
usturalar kayarken ensemizden
bükülmezdik usulca

ata yadigarıydı mesleğimiz
yüreğimiz haykırır gözlerimizde
canımız o parola
yakıl ama yıkılma
söyle susma söyle Rozerya
diyesin
yitik insanlık
hangi eğreti dağın ardında

Bilal Yavuz

Bilal Yavuz 3

Şair Bilal Yavuz Şiirleri

CENNETİN CEHENNEMİ

yorgunlukta beyaz kurdelalı kalbin
ensarla muhacirin yoklukta paylaştığı
eski medine evleri kokuyor şimdi
kusacak kadar fazla bolluğun ortasında
hayatın damarlarında tıkanırcasına
üstü kocaman bir kışla kaplı dağlar gibi
akıyorsun tünelden bükülmüş sırtınla
bebeklerin henüz açılmamış gözlerinden
sebepsiz gülüşlerinden öpüyorsun
hoyrat yontların yelesine bir öpüş sanki
çul kilimlerde yer sofraları kalbin
göğertide gökekinler, harman nefesi
helal lokmalar gibi kursağa dizilmeyen
üryan yavruların nasırlı avuçlarında orak
ütüsüz yüzlerinde pürüzsüz memleket
pak soluklarında düğürcük çorbaları
köy gibi nezihtik hep güzeli düşlerken
gügümleri binbir çilesiyle kaynatan
hevesi tandır egişe takılı nenelerce
tütünü kucaklarcasına saran atalar
kalaysız tasta bayat somunlar kalbin
tığları tesbih çekercesine nakışlatan
teyzelerin dillerinde dilsiz nağmeler
hep saflığı çağırır kıdemli ısrarla
yağmurunu bekleyen toprak misali
çünkü anadolun tutunamaz içtensiz
ve bakma pehlivan durduğuna
naylonlar küresinde duramaz ruhsuz
salıncak gözlerinde acılar sallanır
çocuklara bakarken iki misket sanki
usanmadan yüreğine yuvarlanan
hafızan kaybetmek istiyor kendini
sen hep o tel örgülerle çevrili
çocuklukların düşlerini yıldızlayan
dışardan cennet, içerden cehennem
pek nazlı pek havalı çokça yangın
ulaşılmaz lojman parkıydın

TOPRAK DENİZİNDE ATEŞTEN KADIRGA

ranzalar dilsiz, yorganlar ki cehennem pisti
Kızkulesi değil miydi şair kılan özlerimizi
çalımlı Ayasofya, filinta Sultanahmet
leyla ile mecnun gibi bakışırken karşımızın karşısında
Üsküdar, aşkın başkenti değil de neydi
dinmez, beyhude, ciğerimin gök gürültüsü
gözkapaklarım acıyla çeksin fosilli kehribar gözlerinizi
koparmadan kadim gurbetin antik tespih ipini
ve hiç değilse hayaliniz
hayrandır can evlerimiz

lambalar tenhaliğı tutuşurken karanlık sular civarında
oysa bir simit yetiyordu muhteşem mutlu uçuşlara
yüreğini paramparça eder gibi kursağında
avuçlarda lokma lokma hayatla öpüşurken akça martılar
susardınız, susku bile aniden marşlar tüterdi
seherin ölümcül serinliği öksüz Gülhane banklarında
burada yastığı gazete kağıtları sefil bir adam
orada çin çayı eşliğinde sıcaktan üşüyen bir kadın
boğazın dinmeyen dalgalı rıhtımları sonra
kendini vururken ürperti kayalıklarına

yokluk denizinde varlık ağına takılan yunuslar
çırpınırken yaşamak azmiyle sınırlar tabutunda
ellerinle kaburga kıvrımlarını kavur kavur kavrayarak
kendini yarma isteği kuş civıltıları aralığında
bendini kanatlar çıkarmaya zorlayan kamburluklar
oysa yetiyordu sonbahar saçlarının oval incilerine
toka niyetiyle takılı o baharatlar karanfili
dallarına serçeler konan çocukları gördükçe
dallarından koparılan idamlık gençler kalbin zihninde

obruklar, koyunlarda derin yaralar şöleni
tebessüm eder gibi ağlayışlar şu hazin çardaklarda
canıma canımdan canan; cananıma cananımdan can
büyük iplik çilesi kördüğüm
Kâlû/Belâ anından mahşer demine kadar
odaklan En Sevgili hazretlerininnoksansız sanatlarına
uydularını açık tutmayı gerektirir sevmeler meşleği
sonsuz varedileceğin sonsuz günlerin sonsuzluğuna dek
boğazın ışıyan köpükleri olmak sararmış güneş dansında
çünkü her ufkun harcı değil ruhlar diyarında
gemileri karadan yürütmek -bir Sevgili- uğruna

İNCELİKLERİN EFENDİSİ

1

kuşu vefat eden çocuğa taziyeye giderdiniz
rengarenk ebabiller yağardı gül şerbeti kıvamında
hıçkırınca yavrular; namazlar, dualar kısaltırdınız
mukaddes Sina dağı gibi mübarek sırtınızdan
pak torunların inmek istemeyişi gönlüm umarsız
gözyaşlarının tadını iyi bilen mecalsiz diller hatrına
geceler, gökadarca çullanırken yüreğimin boynuna
ruhumun çocukluğu ahlarken gövdemin mağarasında

siz ki hizmetçilerinize dahi öf bile demeyendiniz
söküğünüzü diker, karnınızda taşlarla gezerdiniz
ayınlerinin kibriyle -piştim- der iken nice kavuklu
günde en az yeştmiş defa; aşkla istiğfar ederdiniz
cümle canlılardan; ezilen emekçilerin safındaydınız
ortaya doğru yeşertip öğütleri kimseleri kırmazdınız

kölelerin ki, azadı için hiçbir fırsatı kaçırmazdınız

2

anlatmaktan anlattığını yaşamayı kaçırmalar değildi
yaşamaktan anlatmaya vaktinin kalmayışı sahih sevgi
ürkek tavşanların mahzun ceylanlarla buluştuğu
altından saflıklar akan ırmaklar gibi bir geceydi
zarif nehirlerin başını taştan taşa vura vura çağlayıp
uçurumlardan şelale olarak atlarken ki nezaketi
gibi bir havaydı hilalin pırıltısı vururken alın yazgımıza
meltemlerin korusu, resmi törendi kulak zarlarında
ve hasretin şu dağdan yumruğu gırtlığın yatağında
ve zulüm; suskudan tükenen dilceler kördüğüm

3

vurulan masumların babasından kurşun parası isteyen
buyurganları şimdi hangi tarih kabul etsin hafızasına
ey kalbimizin diktatörü siz diktayı bile güzelleştirirsiniz
yeter ki bir işe başlayın, kılınçlar çiçek açar buzulda
gitmeseydiniz, bitmeseydik, tutuşsaydık yağsaydık
sevdası için kavrulan cehennem gibi küfür tepesine
sessizliğiniz, aniden bastıran mutlak bebek gülüşleri
durgunluğunuz, boraları çekip dindiren kadim kasırga
dolaşırdınız, kuşlar uçardı sanki okyanusların dibinde
canlar sızdırıyor, vadilerde şaşkın gezen şimdi dilsiz "Şuara"

GÖLYAZI

zeytin ormanları, gam leylekleri
sazlıkta salınan nazlı sandallar
Apolyont gölünde mahzun gökada
Ağlayan Çınarını ağlaşmakta
sevdaya pervane yel değirmeni
Eleni'yle Mehmed'i anlatmakta
yerinden yurdundan eden acılar
bazı mevsimler çınarın göğsünden
birkaç damla kan olur göğe damlar
uğultular duyulur Rum evinden
derler ki; aşkları ah olup tozar
çığlıklar yükselir harabelerden

ey devrik ulu çınar; bir bilseler
ne sırlara şahid ihtiyar gövden
koynunda can veren nice hasretler
hesap günü için bir mahşer bekler
miras hatıralar, Mübadele'den
yüreklerce çarpar zerrelerinde

çığırısın mayanı Zambak Tepesi
dallarında; Taş Mektep öksüzleri
Kazım Paşayı hayırla yad etsin
dağlan hey Gölyazı, ağla ve çağla

saplı durdukça tarihin bağına
sönmez hakkın hilali karalarda

MAHZUN SEVİNÇ

yaşamın en güzel sahne performansıydı rol yapmamak
içindeki o tamtakır kavanozun kapağını bir sıyrır da gör
içlerden göklere kanatlanın ne kelebekler keşfedeceksin
bayındır bakışlar, güzel bereket suda
tadılmazın tadı mı, görülmezin yüzü mü
dallarında Gülibrişim çocukları; buruk
Petunyalar; kar suyunda serpilen kainat çiçeği
yeşilin nefesini hisset, ak mavilerin taksimini
ıslığını bozkırların, meraların utaıncını buğuda
ruhunu poyrazların, gülüşünü yağmurların, dansını ateşlerin
içindeki boşluğa batırdığın çiviler gibi ceset kokan şehirler

içindeki evrenin yıldızlarını keşfet gözlerini çevirip kalbine
bir vapur Nuh adaşı; hayret makamı özerk düşüncelere
ve güneşte kavruan esmer merhamet bozkır teninde
bir ormanda bir ırmağın bir ceylanla buluşması endamlar
sararmış mahzun fotoğraflar emsali kartondan albümlerde
filmleri kopmuş özlemin; paslanmış denklanşörü gurbetin
gel etme gel etme gülleri tomruk; ahvah çiğdelerinde
gül şerbetine uzatırken ağzını dibine inen serinlik sanki
hilalden bir güneşin altında gölgelenirken Güzbatımı

ölümün üzerine sürüyor motorunu Hamza yürekli
panzerlerin altına yatan Ömer öfkeli kalbi kırıklar
savaş uçaklarına tornavida fırlattıran gariban sevda
bir ateş ki tutuşmaz her fitilde en doğru en dobra
yalan oğlu yalan; yiğitlik destanlarında gördüğün
öldürmeler değil yaşatmaklarmış asıl kahramanlık
tankları durduran o şefkat çıplağı ellerimizden öğrendim

kendisine çevrilen hain namlulara; konuşur gibi mikrofona
son anda dahi -gel vazgeç evladım- diyen ananeler mesela
utanır sloganlar; işte bu anlatılmaz işte bu yaşanır
idam isterken bile şu heba edilenlerine üzülen kırgınlık
tutuşmuş Hakk aşkıyla kavruılmış derviş cehennem hey
sevgilisinin hasmını beklemektedir; taşkın
içimde hep bir senler beklemektedir, aşkın
beklemek; beklemektedir, beklememeyişleri
beklememek; beklememektedir, bekleyişleri
gayrı eminim, hüznün en yakıştığı gönüldür mahşer yeri

KIYAM SAATİ

biley taşlarıyla sevişen çetin kılınçlar
bilenişin koyunu tırmalayan yalçın düeti
hıyanete vefa, zulme ıslah, çalıma vicdan
markası mihlanan

kepaze devranlardan geçtin
kivrak ve keşşaf, bıçkı ve haklı
karaltıya bir kandil kırsağını sürerken dört nala
şamdanlıklar, hırıltılar, bazalt kokuları
ökçelerin o baygın tekrarında kaybolmadan

en derine sürülmüş mahkum
kınından sıyırmadan boykot sancağını
ruhsuzluğa, aşksızlığa, banka bankerlerine
doğrulmaz devrildiği yerden domino taşları
çünkü birlik, cümle lehçeleriyle özgün
daha elvan, daha gür, daha kokteyl
bin balyozdan tek yumruk gibi çökmektir tuğlara
oysa biliyordun, sancaktar olduğun kadar
tiryakisiydim sokulgan süzüşlerin
tayfunda uçuşan perçemlerine, dalgın
uyandıkça tomruklar, yiten saflık
içinde, büyüdükçe küçülen bir çalı kuşu
oğlaklar, zeytin ağaçları, kıraç dağ etekleri
açtıran, cevherliiçtenliklere filiz
ki fukara ocaklar, başkenti insan haklarının

insanlık, senatolarda bahsi geçen yalnızca
senatolar, tek dişi kalmış canavarın
edemeyip kendini kendine itiraf
yatsıların kuştüyü yastığında kıvranan yaratık
nefsinin dahi inanmadığı tıraşlarına
rağmen PR çalışmalarına, ikna odalarına
halklarının bile gözünde yosma

çünkü gümrahtık, bir ırmak ne denli olacaksa
alemi yoktu sökölmenin ifşa ajanslarına
yetiyordu bir dargını ondurmak
her lügatte barınmayan karşılıksız kelimesi
en fazla müminlerde anlamını bulmaktaydı

oysakatrandan kazınırken garibanlar
hazmedecek kadar alçak bir sinikliğimiz yoktu
yokluk bazen varlıktır
varlıklıydık ve rügan
duruşlarda parıldayan bir urgan gülbankımız
nerdeyse gözleriyle devirecek adamlar arasında
nerdeyse gözleriyle devirecek madamlar arasında
sendelerken de putçuklar
satırlarımız için can atıp durmaktadır

yeter ki bir rüzgar ya Rahman
neresinden başlarsak birleyecek
kenetlendikçe suskun
kenetlendikçe eforları tıngırdatan
orijinal bir seda
toplayarak dergahında

cihad diye çarpan yürek oğlu yüreklere
tarihi işlevini andıracak

aceb mutluluktan uçtu mu melekler
seni gördükten sonra insan yaradıldı diye
seni yani nereye yükselebileceği insanlığın
hasılı onur, miracınla insan fıtratına
ölüm ki bildirir kıymetini ebediliğin
göçtün ve güzelleştirdin
kalbe mevti, göçtün fakat
bu paramparça surları kardeşliğin
çaktı yokluğunun zorluğunu körkütük boğaza

şimdi bu kumandan yelkenleri fora
bu sultan gemileri dans ettirecek zilanlarla
mürettebat hani
bir Sur nefesi elzem
birleyen kıyamlara
uzakça afradan, tafradan, hanlık hırsından
bir de İsrafil
baştan ayağa uyaran
uyanışları birbirine varis kılan
hızır ile kırkbirinci saate uyandıran

KALBİSTAN GEMİLERİ

pek sever saklambacı sevda dediğin
evladı aç kalmasın diye günden güne
zayıflayan varsıl babaların sayılan kaburga kemiklerinde
anaların demirden yoksun ama metalden pehlivan kanında
pek sever saklambacı sevda dediğin
nice aydınlıklar ki karanlık
nice karanlıklar ki aydınlık
gösterir aydınlığa kimliğini karanlık
öğretir karanlığa benliğini aydınlık

ne çare inkarlara beyazlar ışıklar içinde
ne keder imanlara yusufçuklar kuyusu
oysa küpeşte kılan geceyi sır olmaktır
kaybolana söyle derman hangi ışık
pek sever saklambacı sevda dediğin

neyleri nargile gibi tütüren adamlar
birşey kaybetmez takip etmemekle gündemi
ceplerinde aşkın gözyaşları çiçeği
yaprak güzeli yatsılardan
patiska seherlerden ahşap oyalardan
ovalara güldancası kurulan obalardan
Aktolgalı Otağlardan
cana bir sinan timsali saplanan
kederi kaderine Elest bezmindensadık
kökleri göklerin ve dalları küreningöğsünde

öyle bir yakılsın ki Kalbistan Gemileri
kalmasın fedakarlık çiçeklerinden başka
ırmaklara bırakılan ümitlerin öksüzleri
sürsün firavunları gazabın kızıl denizlerine
destanını -aşkı cephane diye taşıyanlar- nakşetsin

gamları gerdanına ney gibi üfleyen adamlar
dügümlene düğümlene çözülen elmaslarıyla
füzeli akşamlarda kırlentleri kanter içinde bırakan
milyonlarca yavru ağlarken utanan sırtmaktan
vebalinden hayıronlar da sıyrılamayacaklar
şimdi mevsim, mahşerde yakalara takılan çocuk elleri

durdukça boy veren düşler gayrı tartıların denk düşmesi
öyle bir zaman ki bu çaresizlikten tarifsiz cinnetler
çağın Ömerlerini dahi ölümün ötesine karşı sarartan

duvarlarda milyarlarca çatık kaş sanki sıfatına
daralıyor sıkılmış yumruktan kurusıkı sadırlar
döşler ki öfkeden çıldırmış saatli birer bomba
toplansa cümle ruhiyatçı değil derman ümmetin yalazına

derdini boynunun küfesinde taşıyan adamlar
çünkü birşey yapamamak herkesin birbirinden kaçırdığı
ama buruk muhitlerde ağıza kadar dolup taşan
burada sanarken hayat sürdüğünü bostanına
orada adalet merhamet için yaşamaktadır artık
çünkü Suriye akkordan bir zülfikara dönmenin adıdır
eninde sonunda siyonizmin başında parçalanan
milyonlarca şehadetten sonra içine çekebildiğin ıtır
Cebel-i Târik'da bir figan asırlardır dolanıp durmaktadır
çünkü kıyamet kıyamet büyüyen bir diriliş vardır
bir velâdet için ya Rab
ne cehennemler dalgalanıyor

MAVERA TAKVİMİNDE BİR YAPRAK

kırımlarda, beraber katledilirken
evladına kefen olmuş valide cesetleri
çünkü anneler, şu zamanda bile
çabalar, vefatı nazik göstermeye
kınalı keklğine, kırkı çıkmamışken
bambaşka yörelerde, apaynı sahne
hiçbir şey olmamış gibi devam etmek hayatına
günde milyarlar kere, çok kahkaha, az insanlık
nafile değil, hoyrat sokak köpeklerinin
gittikçe daha fazla imtinası, gelip geçenden

oysa gümlememiş suskun füzelerden
saksılar, oyuncaklar çıkaran mustazaflar
etti mi hicret, kuşunu, kedisini unutmayan

işte bu sessizlere, çevrederken tiranlar
masumu terörist, teröristi kahraman
vatanseveri hain, haini yurtsever kılan
anılırken ıslah diyebozgun üzre bozgun çıkaran
bir çeperi, bakışlara çekmek istiyordu

oysa tam bu zamanlarda tam bu noktada
hayır, değil -az sonra, yok -şimdi reklamlar
tuzakların üstünde bir tuzak vardır gerçeği
usanmadan asırlardır, devreye giriyordu
cerenlerin sıcacık gülüşünü
bölüşürken erenler, şurada
helak olmuş bir kavim gibi gözler yeşeriyordu
ertesi nesillere, ibret mirası, kalan talan

ağarırken ağır, erkler, bükümler, hendeseler
cümbüşler, tin saatleri sanrı köşklerinde
esrardan savruk, cismiyle bir tan vakti garb
şarka dönüşecektir, yeter ki çemren
çünkü asla dönmeyecek faytonlar balkabağına
sabretmek, yarısıdır dikey zaferin

BİLİNÇ YAZITLARI

idam, fizik saatinin durduğu hazin zaman
yeni bir doğuma yüklü, körpecik devranlara
dibinde depremler gibi sızlayan kemiklere
ne zaman aldırış eder varis nasıl bir demde
uykular mı gözlere, uyanışlar mı yakışır
bilmem kaçınıcı bahar, gökte kaçınıcı ıtır
söyleyin ey rahimler, ekin ne vakit biçilir
özünden kıyametler taşan yiğit askervaktindir
sen haykırmasan ben haykırmasam hangi devir
eğrileni kılıcıyla; nerede, kim düz edecektir
çarpar alemin nabzı hakkıyla atan yürekte
mağlubiyetten başka galibiyet mi var katle
inleterek enseleri, muştuların muştası
doğunca emekçiler birbirinin tam aynası
kaynaştıkça hakikiler; zırlı, roket işlemez
musibet olup yağsa dünya bu bilek bükülmez
teknik, sadrına iman üfürmeni beklemekte
sanat, bağına irfan nakşetmeni özlemekte
diller, kültürler Hakk'ın ayetidir, inkar etme
kendi ahalin için susadığını ey müslüman
kardeşine dilemedikçe düşün tam mı iman
değil mi ki cümlesi; teğmen ata yadigarı
nedir bu hınç bu telaş bu tüketme ihtirası
vallahi paramparça eyler son vahdeti
ileri gelenler, tanrı edinirse, kibrini
tufan olup kopsa evrenler ne keder Nuhlara
vardır her dem bir kadirga en dipteki ruhlara
kesilip nil/fırat/dicle, çağlayacak çağlara

Asr-ı Saadet nurun; iliklere, ırmaklarca
öyle bir kıvılcım bahşet ki bize ey Rabbî
görmesin başka bir çıkış yol kaçaklar dahi
saçılan kırıkları ancak yangınlar zamklar
öyleyse yansın yürekler ta kaynaşana kadar

BEYAZ KARANLIK

Gövdeyle kuşatılmış dinmeyen ruhlarımız!
Ağlar, yırtar kendini sonsuzluk diye diye...
Sanki evvelden tanışmış gibi canlarımız;
Yosun gözler boğuk kellede ürkmüşçesine.
Dalardın; sen değil, uzaklar koşardı sana.
Bakışların, sumruların sarsılmaz töresi...
Uyurdun; uyanışa dönerdi uyku, hırsıla!
Nakışların, varlığa gebe bir yokluk sanki...
Çiçeğin yüreğinde çiçek açan polenler;
Anlatsın öykümüzü ceylansı yavrulara...
Yatağanlarla doğranmış batağandı keder;
Mahzunlar mahzeninde kurulmuş kursaklara.
Dikiş tutmaz ülküler çaçaron göğüslerde.
Mevte battıkça çıkardık doğumun yüzüne!
Tabutlar bağıyor toprağın yüreğinde...
Kefenler, kuduruyor okyanuslar dibinde.
Duyamaz; yangın kuleleri bu cehennemi.
Bulamaz deniz fenerleri şu pus gemiyi...
Bir sıyrık ki, âlemler saklambaç pıhtısında!
Aklın dil, vicdânın göz kesildiği boyutta...
Sisten, çığlıktan bir kaledir beyaz karanlık!
Çektikçe çeker göğünü göğüne, haylazca.
Ah ne afet katliam; rahim nurda kayıplık!
Nadide eriyiştir; katışmak, karışmaza...

DEMLİ SAĞANAK

Dünyayı sömürmediğin ölçüde erkensin!
Mülksüzlük; en hıncahınç mülkü zengin yüreğin.
Işık, yürekçe atar karanlığın büstünde...
Zulmün celladı adalet peşinde zalim bile!
Derviş ki sırf taliptir; talebi, talepsizlik...
Sığ seslere en gökçe refleks derin sessizlik.
Dikilmiş; inleyişler gibi mezartaşları,
Şeyyahı durdurmak isteyen uyartı gibi.
İşkilsiz, kavrulanlar için kış bir bahardı;
İnleyiş ki beş mevsim dinmeyen ruh depresi.
Şimdi esmeyen poyrazların bereketinde,
Bir kuraklıktır gayzer kılan ötleğenleri...
Bahçeyi tatmak sızsızlıkler işkencesinde,
Sağlamlaştırır bülbülün bağır kafesini...
Çatlar kafatasları yeryüzünün koynunda,
Başı dik gözü yerde kuşlar gezer magmada.
Çürümeye kıyamayan çocuk kemikleri...

Çatırdar; ahların arşa yükselmesi gibi.
Önlesin kalbin bakır zehrini kalaycılar!
Hüngürdesin sipsiler; dile gelsin uzaklar,
Gassalları kızartsın gazelinde kıskaçlar...
Dalgalansın canlardan bir umman yaşamaklar!
Körükler, esnedikçe tımarhaneler boyu...
Keskin pas; tırnak kılar bronşa her soluğu!

HELAL GÜZELLİK

Yüzleri tanınmayan cesetler arasında;
Tanımama hissi ağır basan annelerce,
Öldü antik kaygılar beklenen gün doğunca,
Caiz cemel sofrası serildi ezgimize...
Deha deha yeşeren rasathaneler kalbin,
Eş zamanlı indirilen uzay roketleri...
Mümin filozoflar ki ecdadıydı bilimin!
İslam, medeniyetlere insanlık öğretti.
Ey kafataslarından parklar doğuran hande!
Yüksel yüksel büstümden üstlerin kursağına!
Ufalanır mummyalar azmin gömütlerinde!
Gıcıklanır kuşklar ruhların gırtlığında...
Dirilişe adaklar doğurmalı rahimler;
Akıncılar aşkına doğrulmalı gerdekler.
Anneler dantel gibi işlemeli yelkenler,
Örmeli yıldızlardan; ışı ışı şilepler...
Sılanın volkanik gölünde yüzen aşıklar,
Haşinleri inletmek o mertlerin cenneti!
Kabre definden sonra aniden canlananlar;
Anlayabilir belki bu araflar pistini...
Değil dudaklarla nefesdaş şu mısralarım!
Kendini bildiğini sanırsın, bilemezsin.
Sempati! Neye göre? Nafile çağrılarım,
Gözden bakan eremez görküne görünmezin!

KALABALIK YALNIZLIK

Ay: gökkuşağı çelengiyle arşta bir kuyu,
Namlular alınlarda volkanik kış mevsimi.
Buzulda har kesilen nabızlarda çarpan su;
Öksüz kalderalar gibi haykırır tevhidi...
Ölümcül yerle gök arası fişkırır hayat!
Çağırır; hepliğin, hiçliğin tek sahibine...
Uzay okyanusunda inci devran ne bayat,
Heyecanla gelenler hep gider çöküntüyle.
Onlar siyah aydınlık! Biz özgürlük tutsağı!
Onlar havra sessizlik! Biz barışın kurbanı!
Unutma! Ey boşluklar çölünden sızan feyiz,
Kumsaati yurdunda çıdamdır sermayemiz!

GÜNEŞ HİLALİ

telgraf tellerine dizilen kumrular gibiydik
nakışlarımız gökyüzüne dalarcası dolarken vatana
ezanlar saçlarını okşardı sayvan zarlarımızın
derimizde erkin ülküler gerilirdi tam ilkeli
alnımızda bağımsız bir yurdun hayat çizgileri
ellerimiz hür memleket kokardı batarken deryalara

büyüttüğümüz her gonca; çocuk bahçelerinde
kurulmuş bir Hakikat Devleti çağın ufuklarında
aşkın ahlakıyla sancağa çekilen nur yüzlü umutlar
ırmaktan sofralarca serilir içimizin kış çölüne
her dem yeniden diriydik yavrucağ heyecanı
sola sola bağışlıklar kazanmak bütün solgunluklara

yoksullar yönetseydi dünya iyileşirdi bilirdik
anneler başı çekseydi resmi kurumlarda dantel örtüeri
kibirli ve hırslılar ezse de arzın bütün çimlerini
toprağın sakındığı tohumlar henüz çürümemişti
ezilen gül içinde kabını yarıp çıkacak yeni bir gonca
inadına suladıkça azmi güzellik yorgunu vicdanlar
kötüyü iyiliğin selinde boğup yılmadan susturacaktık
güneşten hilalin gölgesinde selama duracaktık
yoktu ümitsizlikten önemliöldürücünefretlimiz

karanfil yağmurlarına karışan ıhlamur burcuları arasında
hakkını arama meslekleri adalet gününe dek biliyorum
ama nasib et Rab cennetinde bile helal marşlar istiyorum
bizi ordun kıl diz sarsılmaz fazilet ipine ebabiller gibi
mazluma rüya zalime kabus eyle cehennemlerin tarzı
aşkın kâbesiydi cihad meydanları yoktu itirazımız
sevdanla vurur, vurulur, sevdanla yaşar, yaşatırız

DAVA ADAMI

kalemimi asa diye kuşandın, kağıtlarını sahra
mahşerî bir sükûnetle haykırdın asrın sadrına
iki parça cama sığmayan o canlı bakışlarında
yaşama sevincin gibi serpildi müslüman coğrafya
bilirim düğünün bugün; Aliya'ya selam söyle Akif abi
de ki her belde şimdi Srebrenitsa inananlara
öyle yalnız bırakıldın ki şu hakikat davanda
ilk nefesini alır gibi verdiğin son nefesinde bile
takdiri bir başına karşılamak düştü nasibine
bir ömür çabaladın; çarpıştın Leyla uğruna
sonunda Halid gibi göçtün şehadet aşkıyla
Malcom'a selam söyle abi; Basayev'e, Ahmed Yasin'e
bil ki yarım kalmayacak bu çağrı ağır yüreklerde
haleflerin muştular serpecek mahzun makberine
şimdi bir Asım'ı olarak; Mehmed Akif'e selam söyle
gözlerim durmuyor Akif abi, dinlemiyor mantığımı
Zarifoglu ağabeyin serçeleri zikretsin toprağında
-dünya ne kadar da fani- dercesine yaşadın, gittin

Sezai üstad gibi devîşî oldun kentin, kesilmedin
gelseydi elinden; bilinç için alemi belgesele çekerdin
Arakan'lı çocuklarca, Bosna'lı annelerce rahmet sana
komşu kılsın Rahman; Metin Yüksel'e, Seyyid Kutub'a
Kudüs'ü bileğinde saat diye taşırdın Pakdil gibi
görmese de gözlerin, imanın gördü hür Filistin'i
emaneti savaştığı emin elçide olan Kureyş misali
öyle edepliydın ki; hayran kaldı hakkın hasmı dahi
bildik eylesin Allah... evliyasına seni Akif abi...
Ömer'in, Ali'nin, Fâtih'in kalbine yoldaş etsin kalbini

ÇEKİRDEK YAĞMURLARI

eğer dünyayı bir kez değıştirebilseydim
tüm silahları imha etmekle başlayabilirdim
bıçaklara bile ihtiyacımız yokmuş aslında
organik şeker, kimyasal içermeyen balon
bez bebek üretimlerini fazlalaştırabilirdim
daha çok gülen yüz ve daha az asık surat
cinnet anlarında canavar durdurma butonu
çünkü bir an beklese insanlaşacaktılar
kentlere bile isteye tıkışıp sürü timsali
dağları, ovaları, ormanları yalnız bırakan
insan asla huzur bulmayacaktı bilirdim
doğaya yeterince dağılmakla başlayacaktı
tabiat ahbablığı ve ihtiras eriyişleri
hazcı hız çağının açtığı yabancı açlığa
özge derman köylerin antik sükunetiydi

dünyayı değıştirebilsem değışmeyecektim
kökünden bir değışime hasret kalan insanlık
buçuk dönüşümlerle yalnızca hep yıprandı
bilim ve teknik diye diye büyütüldü oysa
milyonlarca hayatı kül eden jenositteçizleri
korkulan taş devriydi asıl hikmetli çağlar
meleği iblisleştirecek çapta ferah imkanlarıyla
yamyamlıktan başkası değil modern dediğin
çıplak ayaklarla sonbahar yaprakları üstünde
uçurtma şölenlerinde buluşmaktı hayalim
kimsenin kimseyi biçmediği kardeş halklarla
kültür şenlikleriyle kültürel emperyalizmin
başını gövdesinden aşkla ayırmak isterdim

ihthiyar dünyayı bir kez değıştirebilseydim
çocuk gülüşleriyle iyileştirmeyi denerdim
aldığından fazlasını vermeyi hobileştirmek
nükleer yerine fidanlık üreten bir gençlik
belki gezegenlere ulaşmayacaktı astronotlar
seri ulaşamazdık o çok mühim yerlere belki
asteroid madenciliği olmayacaktı belki ama
her sabah endişeyle uyanmayacaktık inan buna
tırnaklarla kazıyarak, alın terimizle, emekle

kendi ellerimizle cehenneme çevirdik sinemizi
artık çıkış yok geri dönüş yok biliyorum
öleceğini bile bile yaşayan canlı azmiyle
yine de yazmak, uyarmak, bağırarak istiyorum
argın düşler kayıtlara geçsin hiç değilse

KUŞ FIRTINASI

toplu intihar eden kuzular kadar buruk kalbin
toplu mezarlarda çürümüş yorgun iskeletler sanki
ilk cinayetten son katliama kadar evrensel tanık
darağaçlarının salıncağında sallanır masum serçeler
sedefinin içinde bir inci
hep kapanırken kendine

ne kitaplar yaktı ruhun sırf ısınmak için
bekliyorsun... gidiyorsun sanıyorlar...
ve alanında uzman ekiplerce tasarlanan
bir dekorasyona dönüşüyor kadim ıssızlık
ne kadar yürürsen yürü, uzarsan uza, büyürsen büyü
dönüp dolaşıp varacağın yön çocukluğun kokan yer

bütün duvarları yakılıp yıkılsa da o ilk evin
nereye gidersen git... kaçamazsın içinden...
kavuşmaktan kaçamazsın sevdiklerine derin
yıldırım çarpan ağacın döşünde çakan ateştin

bağır bağır bağılıyor yüreğin... gözlerinde...
yüreğin; göğüs kafesinde yorgun bir tarantula
okyanusta püsküren lavlarla oluşan volkanik ada
kuş fırtınası senin ki... düpedüz düzsüzlük...
duvarsızlara çarpa çarpa
boşluğu aşındıran doku

şimdi neyi susarsan sus atılacak çığlık bellidir
geldiğin bütün duraklarda aslında gelmemişsin
hareket halinde bir iz gibi ömür
parlayıp sönen parlayıp sönen her dem her gün
çok renkli karanlığın sahasında
bir ev sahibiydin bütün deplasmanlara

ve durulmaz; hortum bitse bile
hortumun göğsündeki hortum...
kaybedecek bir maçın kalmayınca yorgun kürede
kaybetmeyi bile özlediğin an kanyonların ucunda
kendini bırak ve fırtınayı hatırla...
aşkının inşafı kollarında son nefesini verircesine
uçmayı öğren; karış ummanlara...

ODYOLOJİ

boynu bükük kitaplardır mezartaşları

okumayı söken arif yüreklere
hayır ölüm değil; kesinlikle
hep çıldırışçasına yaşamaklar kokturan
bir kütüphanedir; mezarlık
içiçe aynalar gibi dizili
savaşıyor toprağın göğsünde ağaç kökleri
maddeye nefes aldırın mana kalbin

virüsleri ezip geçen akyuvarlar aşkına
sulama kanallarına düşen yavrular hatrına
andolsun ki garibanlar
sevgi ateşiyle yakacak
ıssız kalabalıklarını ihtiyar dünyalarınızın
göğü rüzgara boyayan kanatlarca
yeri dumana bulayan toynaklarca
ummanları tufanlara dolayan yüzgeçlerce
andolsun incinenler kazanacak

şehadet getiren imanlı gerdanları
Allah ekber diyerek kıran münafıklar için
cennet ancak cehennemdir; hurileri zebani
ve birleştirmek hakikiler mesleği
yıldızları galaksi kılan çekim kuvveti
kalbimizin kalbinin de kalbinde haznedar
rayından çıkmış trenler mi Ümmet
oysa kapanmayı bekleyen onca deccal üsleri
Hürmüz Boğazında çarpışan piyonlar
atlı karıncalara dönüşen o hamal sırtlarca
düşmanın binmeye doymadığı ayrılıklar düldülü

ah; kimseler kimseleri duymuyor
birbirine kulak vermeler rekoru kırılırken
Odyometri; doruğundayken öz tekniğinin
Odyologlar dahil hey OD yüreklim
kimse kimseyi istememek istiyor
biz kendi içimize bakalım o dem dervişler
sağırlaşmamak içininsaf zarına

HİRA SAATLERİ

kimse sizin kadar sevemez sevilemez
nerede iyilik, güzellik, doğruluk görsem
göğsünde rahmetinin kadim nefesi durur
içimde kısık kelleler
dağlanmış zebaniler
içimde katran gibi asfalt gibi bir zehir
ruhumu merhametin cehennemine devir
rıza verdiğin magmada yanmak ne özel

papatyalar çiğneyen yaramaz canlar üstüne
her dem yeniden doğan sevdalarım vasiyet
gazabın kursağında hür insaflar üstüne

galaksi tüten serenatlar kazımak istiyorum

karanlığın tahtına en aydın başkaldırı
sizeşeksiz şüphesiz sorgusuz itaat saatleri
gök denizde can yunuslar gibi çağlayan
rüyalar büyüten ebabil uykusu diliyorum

yağmurlar ağırdır dağlardan
nahif gözlerden bakmayınca
çığın koynunda gürül gürül yanan soğuklar
yataklara savrulan تنها bavullar kadar dargın
vagonlar, sirenler, ısıklıklar ve susmak
ansızın esen hortumun usulca göle dönüşmesi
bu sazlıklar bu çakıllar bu köpükler ensemin

ıssızdı mağarada öyle bir ıssızdı ki
hiç kimse böylesine
kimsesiz kalmamıştı
sonra bir tuttunuz mübarek yüreğinin elinden
öyle bir kaldırdın ki
hassas özcevherini
alemlerin en mahşer marşı kılındı kalbi
bebeklerden saf melekler bile yetişmedi

bizi de yükseltRahman biz de öksüz
çağdaşların dağında kimsesiz mağaramız
çoğunluğun hırpaladığı azınlık kullarınız
ahir Bedir zamanıdır
bir avuçtur mücahid
helak olmasın aşıklar ey Maşuk
divanına sunulan aşklar hatrına
KILCAL ZARAFET

ceylan gözlerinde kuğu masumiyeti
üzgün mügeler gibi تنها bir vaha
yüreğin bağırıyor bakışlarından ey
gidenleri susmaktan
yorulduysan
bir ihtimal daha var
hayat gökyüzünde dinozor uçurmak
kadar güzeldi bazen
arş şöleniyle buluşan arz ayinlerinde
irfanlara vurgundur tevazular
benlikten bizliğe hicret
gözleriyle gözlerimizin içine haykıran
yetim çağalar gibi biraz
seccadelerin Kevser sofrası misali
serilirken ki o kılcal zarafeti

gönlün dilerken doğurduğu heyelan
bir ortadoğu düşün
aldığı her soluk

çiğnerlerini tırmalayan bir tırnak
uranyum çekirdeklerine
çarptıkça çoğalır seri nötronlar
çoğaldıkça zincirleme reaksiyon
tepkime patlamaları yaşandıkça
hidrojen bombaları
enselerin köklerine
tıpkı içimiz gibi batarken kana
kaldırımların alındaki serinlik
gel kaçalım seninle
kalabalıkların gitmek istemediği o yere

özüne sığmayana gökyüzü sığınaktı
bir uçumluk canı var göçebe gönlün
bakmaya kıyamaz cesurlar
dövmeye doyamaz korkaklar
cehennem bile dünyadan temiz mi
çünkü tüm şeytanlar henüz burada
ah tamtakırdır içerimiz
anlatılamayanlar müzesinde
söylenemeyenler koleksiyonu
atan yürekte çarpan yaşama sevinçleri
mazlumlarla beraber uçtu gitti
"bizi doyurmak için milyarlarca canlıyı
feda eden Hakk'a olma isyancı"
kendini rahat bırak
gökte yüzmeyi öğren

YILDIZ TOZU

şu iyiliğin güzel atmosferinde
hepimize yetecek kadar nefes var
soluklandırırsın Hû
yakında teni toprak olacakların
birbirine kibirlenişleri ne hazin
ömürleri boyunca
kendini kasanlara
daha büyük bir azab var mı dünyada
zinhar değer kaybettirmez
azınlık kalmak yiğitlere
varlığın yokluğun ötesinin Sahibi
doğruluğu dürüstlüğü çoğaltan erlere
dünyayı değiştiremeseler bile
verir özlerini düzeltme fırsatı

katkı maddelerinin esrarkeşi
şehrin insanı
salsan doğaya tutuna bilir mi
kanatlanır gibi suda uçuşan
baraj çocuklarına belki öğrenci
ay ışığına ayna duvarda
raks eden dalgaların gölgesi

yıldırımlardan bir çınar Anadolu
kendine yangınçevresine aydınlık
lavlardan bir şelaleydi koynun
önüne kattığını
ummanında zerre eden

denize kıyısı olan bir balkona
asla yoktu ihtiyaçları
hayal gücü yüksek sanatkarların
biz kağıttan gemileri Rahman'ın
bağrımızda esrarına
karışmayı bekleyen sırlar
meydan okuruz poyraz ordusuna
can kırıklarına rağmen

yıldızların kızgın çekirdeklerinden
trilyonlarca atom fiziğimizde
birbiriyle tohum paylaşan
eskilerdi asıl sosyalleşenler

ömrünü fabrikalarda geçiren
mutsuz hayvanların etiyle beslenen
hormonlu sebzeler çiğneyen
vahapartman çocukları
natürel aşkları ne bilesi

MAGMA YAĞMURLARI

ruhun bir Nuh tufanı
gürler cüssenin kafesinde
kükrekerken şahdamar piramitleri
titrerken mumların mumya alevi
dönüşür Musa kalpli asaya
içimdeki yabanıl ejderha
vahşetin imparatorluğunda

ateşte İbrahim bahçesiydin
Hakk aşkıyla Ömer kesilen
cehennemin cenneti sanki
dalarken uzaklara yaklaşan sendin
ummanlar doğuran bir içdeniz
suskun kimbilir kaç sesin nefesi

içimiz şimdi çölde deniz feneri
çöker kum yağmurları aşkın büstüne
çağın ağında çiskin simyacılara
haykırmak isteyip haykıramayan felçli
ey fezanın baharı gel de gör bizi
durulsun durgunluklar filizkıranı

testereyle doğranan peygamberin

hüznü dolaşır göğün sokaklarında
çatlar iskeletler Kızıldenizde
Manto'da ölümler düğünü başlar
ürpertiler püskürtür yanardağlar
çarpışır metafor meteorları

çalkalanır kürenin katmanları
cesetlerin petrolüyle devranın
altını üstüne getiren insanlık
ne bekleyebilir kıyametten başka
sorumlu, hükümsüz egzozlarla
çocuklara kanser bağışlayanlar

AŞKIN FESTİVALİ

gözlerine kaç geceyi sürme çekmişsin
gözlerine
kameri güzeylerdeşems kılan
tabiri imkansız rüyaların aynası yüreğin
yüreğin kaç yüreğin bileğinde gezinir
sen kaç rıhtımlı körfezsün
anılar, yaralar, çöküşler ve duymak
susularınahengindenörülen mübarek besteni
tren sirenlerinde sesin
hüzne selam etmiş kumsallarda doğmuşsun
alımlı valsler
narin esanslarellerin
ellerin kaç bileğin yüreğinde birleşir
sen kaç körfezli rıhtımsın

göklerinin bağı kristal döşeli
öpülmemiş yüzleri öpülmemiş avuçlarına değdiren
çığlık çığlığa çığlar gözlerin
gözleri birbirine bağlayan bakışlarda kurulmuşsun
hislerin sislerinde
sarsılmaz divanın
sılan; pencereler önünde تنها yusuftutan nasihatleri
neylerin rebablarla
feleklerde kesiştiği dalgalarda durulmuşsun
harabe şatolarda nefesin
baştan ayağa bataklığa saplı masum mücevherlerin
felaha çekildiği çöllerden geçmişsin
okyanusların bağrında duran kimsesiz bir göl gibi
kalbe elveda etmiş
akıllarda solmuşsun
sen kaç rıhtımlı kaç körfezli rüzgarsın

hep seni aradım Kudüs'ün viran surlarında
merhametindi şavkıyan Diyarbekir hisarında
şimdi fukara bir ömrünkitabe aralığında
çatlar aynanın özündeki ayna

kaynar yaraninközündeki yara
sen kaç rüzgarlı tufansın
sen kaç tufanlı kıyamet
sen kaç kıyametli mahşer
kaç mehşerli cehennem
kaç cehennemli cennetsin
eti kemik geçmiyor şu yürek saati
o ruhu özleyen milyar can
sen kimbilir şimdi hangi
ne doğmaz bir ölüm sevmek çilesi

MELEKLERLE ALTI GÜN

1
başladı kutsalbesmele serinliğiyle
yolun yolculuğu
yolculuğun yolu
birinci gün Münker ve Nekir
atıldı tutup iki bileğimden
fırlattı içimdeki köstekli saati ışık hızında
rüzgarların denizlerle mecnun koklaştığı

yamalı kulübelerden geçtik ilk
paramparça evleriyle bir köy tüneli
ama büsbütün göğsündeki sevinç geçitleri
çocukların o solgun ve lenduha gözlerinde
bengisu şiddetinde aziz yaşamaklar azmi
martıların sırtlarına biniyorlardı
köklere tebessümler ekiyorlardı

kadim esaslar üzre
ihya olanümranlar
alkımlarla çizilen mimarlar saçıyorlardı
başaklarda buğdaylar çiğneyen gelenekler
çalışmaktan bostanlarda
utançtan değil onurdan
yüzleri kızaran evlatlar
sütunlardan bal emziren doğu ötleğenleri
doruklarda dağ içen
görünmez misafirler
bastığı yeri ayağıyla öpen uğurlu kafiler
çelmikten ve sazlıktan
kervansaray köşkleriyle
halaya duran çağılılar meltem törenlerinde
kan kokulu bembeyaz
gelinlikler köknarlarda
yırtılan yüreklerden örülen uçurtmalar
kurulduk bir bulut kıyısına
ben hep arşa hep arştan bakmaklar istedim

Tevrat ve İncil ve Zebur timsali
Şam ve Bağdat ve Kudüs nehirleri

artık yeryüzünde değil gökyüzünde hayatta
şimdi koyuntu dehri
nasıl da kendi kendini kemiren geometri
Münker yıldızlarla ahbab olmuş
Nekir yine şemslerin meclisinde
içimdeki bağlamaysa
hep onların gazelinde

2

ikinci gün bir buzul çağı cehennemi
yakıcı soğukluklar
donduran sıcaklar
geldi Azrail dibinde sevda kokulu sırlar
sadrında gür pınarlar
avuçlarında sandukalarhazan
mazlumlar generali
zalimlere muhteşem müjdeleyici
son nefesini kusarken
kibirlenenlerin sonunu görecektiniz
bacakları birbirine dolandığı zaman
yalancıların akıbetini görseydiniz
boğazın ağzına dayandığında can
yetimleri yutanların
halini görmeliydiniz

öyle bir kente vardık ki
ölümün siddik meleğiyle
katkısız sebzeler kendini yetiştiriyordu
ömrünü değil hissiz fabrikalarda
sımsıcak doğada özgürce geçiren
mutlu canlılardan ahali rızıklanıyordu
ne robot kozmonotlar
ne uzaylı mumyalar
burada insanlar sahiden yaşıyordu
aşkları hep gerçek yaraları
doğallık en güzel parfümleri
kasılmanın kölesi değildi gövdeler
dokunsan ağlayacaktı ruhlar
insan kurnazken bir hiç

siz hep onu dirlik alan bildiniz
oysa uyandırandı Azrail uykunuzdan
öyle şefkatliydi ki Rahmânevliyasına
en sevdiğinin verdiği vazife
ona mesleklerin en sevimsisi
Hüthüt gölgesinde Ashab-ı Kehf kıtmîri
ardında Şuayb kuzularıyla Salih devesi
kudret deryasında kanatlı yunuslar
yüce dallarıyla birsancak ki
helak olmuş beldelerin imrendiği
arzda örülüp sanki arşa eriştirilen şehir
prizmalar sağdım

ses kemiklerinden
isli bir bilek gibi sallandı yürek
uçtuk gittik kentin labirentinden

3

tapılan putların dile gelip
Rabbini birlediği devirlerden geçtik
anahtar deliklerinden sızan
bıçakça ağır bir yel gibi ben ve Mikail
hortumlarlayıldızların
heybetliKahhar korkusundan
sağa sola kaçıştığı fay hatlarından
haşyetten düşen kayaların
parçalanırken ki toz bulutundan
yepyeni bir coğrafyadan geçtik
görkemli yapılar içtik
ne çalkandık gökdelen piramitlerden
ne küçümsedik kerpiç salaşları
marifet nerede bildik
hep bildikçe bilendik

kara bulutlar altında toplanan
helak edilmiş kavmin tuzunda
şimdi ne dersin de her doku
mahrepli sımsıcakçörek kokusu
siste hayalet yel değirmenleri
döner Sübhan diye diye
ah bulutları doğurur İnşirah dağı
dönüşür can kubbeler gezegenlere
çalkalanır görsen köpükler gibi
uzayın deniz yıldızları
melek ordusunun kumandanı Mikail
yağmurlarla rüzgarlardır zor sırdaşın
ne bahtlıdır sana dost olan
ne talihsiz düşman kesilen
unutabilir mi hiç Bedir ve Uhud saati
Hakk'ın yüce dostu aşkına
savurduğun abidevi endamı

ey koca elçinin göksel veziri
ey Tahiyyât ile şereflenen kişi
ummanlarca dalgalanan
bir sancak şimdi yürek
onu dikmeliydim aşka
tıpkı kamere bayrak diken
uzaylılarıncezbesinde
hayır çok fazla daha ötesi
Mikail depderin iğne deliklerinden
geçirdi göklere sığmayan sır ipleri
tuttuğu kadarını tanıyabildi
aklımın fikirden elleri

4

sivinin sıvısı gaz ve gazın katısı sıvı
saf topraktandı Adem
kaburgalardan Havva
Hüsûf ve Kûsûf ve Hârut ve Mârut
meleklerle namazlar kokteyli
dördüncü gün efsun kokan demlerdi

koku ve tat ve his körlüğü
pelte kursaklarda kimsesiz ahtapotlar
öyle bir şehir ki dördüncü gün
bereket sırtını dönmüş başaklara
arafli alınların yüzeyinde Yakaza
kaşmer yürek
yaramaz çocuklar sanki toprağın göğsünde
ilham olmak isteyince soytarılara
imparator argın

padişah tıpkı ölü deniz
bakınca boşluğun içindeki boşluğa
dalgalar kum fırtınası
sisten tarlalarda
efsun rayihaları
kartal kanatlı dinazorlar taraçalarda
fil hortumlu ejderhalarla savaşlarda

devriliyor gökdelen putları
yanıyor ceplerin kağıttan sanemleri
betonlar bahçeye dönüşüyor
buzullardan fişkırıyor volkanlar
çöllerde amazon ormanları
berzah alemini haykırıyor hayatlar
mecazlar uzayında
semboller ziyafeti
çığlık atan sessizlikler koleksiyonu
ezgilerden örülen
fosilimsi tuğlarda

meleklerden büyüler öğrenen şımarıklar
terörlerin emzirdiği
kancitörelere sonra
gelip çatacaktır kutsal pimanlık günü
zalimlerin cehennemi
mazlumların cenneti
umutma diyor yollar yolculara hey
asla çıkmaz raylarından
dikey adalet treyleri

5

henüz kesilmemiş saf süttten
emekleyen o gezegenlerden
önümde bir Samanyolu şöleni

işte beşinci gün ve Cibrîl saati
balinada Yunus geometri ötesi
sütunlar saçan filizkıranlardı
dizginlerimizde mermer Burak
bindik bir fırtınaya uçurumlar çiğnedik
İdris ve İlyas ve Elyesa denklemi
Zülküf dağında Zülkarneyn atlası

evliya duyuları sağır eden
zamanın Bedir kuyuları hüzün
yazgı yazıtlarında engerek hazanları
Musa ve Harun ve Kudüs fatihi Yuşa
fişkirir ruhlar şehrinde aşkın on nehri
öptüm ibibikleri kanatlarından
Cebrail cübbesinden arşa serildim
dua kılan adamlar silüeti
taçlı hatun gölgeleri mescitlerde
kabuslardan örülen tapınaklar berkiten
senin aziz suların benim yar saatlerim
selaların yankılanırken ki yetimliği
kazınsın antik alfabeler gibi
vicdanların şuhantal atmosferine

yağmurlu mezarlıklar kadar buruk
sağanaklar sağdık Cibrîl dostluğunda
yarılan kayadan çıkan mucize
selam Salih peygamber devesine
ihtişamlı Süleyman kuşları kursağımız
şerefli cennet komşuları birlik
müslüman cin kardeşler her yöremiz
yüzüyor göklerdebakırakrepler
yürüyor çayda çeyizlerle hacimler

Bermuda Şeytan Üçgeninde
devasa dalgalarla boğuştun durdun
Eyyub sabrıyla sağlam sütunlar diktin dilsiz
Davudi seslere karışan Lokman hikmetler
Ashab-ı Kehf duvarlarında yankılanan ruhlar
bir Üzeyir kılıcıyla doğranacak Gargatlar
kutsal cihad günü gelecek dile dağlar taşlar
irfanlar saçacak alim İdrisler
aşk yeniden kınına sığmayacak

6
ince evraklarda kuş tüylerinden
damlayan şifrelerin burcuları
ve altıncı gün İsrail mevsimi
aniden çatıp gelen Sûr saniyesi
orada boşluğun göğsünde mimar çizgileri
burada dilimdilim yeşeren devrim
şurada mürekkep çiçekleri baygın

kırıldı kadeh 1440 yerinden
kırk yerinden çatladığı güne hasretle
Ad ve Semud ve Uhdûd ve Nemrud
Firavun ve Karun ve Haman ve Ebrehe
Sodom ve Sebe ve Eyke ve Karye
bir ses bir yağmur bir tufan yeter elbette
batılı anında yeryüzünden silmeye

denizlere fısıldıyor adamlar
körfezlere kitap okuyor hatunlar
anneler çocuklarını lifliyor
sobaların yanındave naylon leğenlerde
güneşte ısınmış su bidonlarından
bakır tasta sevgi dolu zezem sularıyla
ve koca Dicle kıyılarında
bölüşülemeyen tarla sularıyla
bilge Nil civarında uğruna kan davaları
bereketler ki paylaşılmadıkça hafifleyen

tenha heybelerde dargın boşluklar
Mesih mevsimi Mehdi saati
İsrafil ile Sûr ki ney ile semah
evliya ruhların aşktan Kâbesine
çocuğun rüyasına şeref verdi Geylânî
mübarek kadırganın üstünde
levent bir endam
şelaleler timsali bembeyaz cübbe
sarıldı sapasağlam iç içe geçti kemikler
Hakk dostu meleklerin pak solukları
doldurdu tabiat odamızı

selam sanaGazâlî yürekli
asırlarca beklenen hayırlı postnişin
üfle Ahit burculu aşalara
yeni bir anlam kat İsalara
öyle bir dönsün ki zemheri ilkbahara
Alemler Gülünün esansı
duyulsun uydulardan

TRUVALI HELİN

yüzün gökkuşağı / kader yağmuru
yüzün olgun aynalar sert duvarlarda
birikir mezarlarsarp doruklarda
saçlarında çocuklar saklambaç oynar
içerin nasıl da şarapnelçukuru
kalbin ayçiçeği / kök gürültüsü
kalbin harap mızraplar bağlamalarda

gülerdin Helin derdi dağlar taşlar
gülerdin / çöller göllere dönerdi
bir تنها küheyländi burağın arzda

kanadın kesilirdi altındayken
uçarcası gezerdiniz buzulda
gördü mü yerinde hiç duramayan
yetim yüreğim gibi uçuşurdunuz
Helin derdim / içini göğe kazırdım
Helîn derdim kışlarkuşlar kokardı

bakışların kızıl Mars tutulması
kanlara bulamışçasına hilali
kelebekler kükrer / palmiyeler üşür
tıslar tavşanlara çingiraklılar
Truvalım bir ışığı çoğaltır durur
ellerinde masumlüğün fil dişi
ellerinin kınasında çağlayanlar
ellerin nur ellerin nar ellerin

uzardın / kısılırdı zor mesafeler
uzardın gittikçe yeşeren Sırat sanki
kıldan ince kılıçtan keskin nefesin
can toprağında göz yağmurlarıyla
serpilen öyle bir lale kıkıdemlisevda
sultan zambağına çevirir sonunda
için / çığlık çığığa erdenlikfilizleri
için masumiyet günleri zamanda
gözlerin merhametin melikesiydi

Helin diyor poyrazlar kasırgalar
Helîn diyor deryada susuzluklar
göklerden serpilen karlar yanıyor
bağır kafesi yüreğe dar geliyor
gelseydin gitmeseydi bitmeseydik
tutuşsaydık ağarsaydık açsaydık
dağlardan püsküren lavlar üşüyor
özlem gayrı bekleyişe sığmıyor

SUSTALI USTURA

vahşi güzellik
yurt edindiği o sabıkasız yüzde kök salarak
püskürttü kalbi leylak
şehvetine
bulutsular çağlayan kör gecenin
oysa bendim taraçalardan süzülen duvak
bendim köpükten uçurtmalar çocukluklara
bendimi yendim
çignedim etlerimi güneşe serdim
bilendim dönüşene dek
sululuklar susuzluklara
bereledim tartakladım çitiledim dinmedim

katrilyon kameranın işte tam ortasında
insan insanı görmüyor artık Leydim

hızla giden arabalardan
hırsla uzayanlenduha betonlardan
derin korkularda kentin insanı
izdihamın olanca kaosunda
devamlıdualarda bilinçaltı
uğramamak için
hazla çoğalan azgın kaza çeşitlerine çağın

en tımarhanelik yaşında kurtlu dünya
soycular kadar soysuzunu görmedim
tırmadım, tırmalandım, tütsülendim
yaldızlı göklerin gölgeliğinde
kösnüyen bendim
Meteor Yağmurunda Perseid'in
göğsüme gömülecek bir yer beğendim

göğsüm ki tıknaz
kabuslardan arda kalmış donanma
göğsüm ki şahına kadar başkaldırı
zağlı yoldaşlar
zarplı boykotlar arasında

en felaket devrimdir inanan yüreklerin
aniden öpüşmesi roket sağanağında

oysa usturalar
dilsiz cellatlardı gözlerin gözlerimdeyken
birden susması bütün yaprakların

başlayınca türbendeki hışırtı
büyür düşümdeki sustalı

HÜCREME HÜRRİYETSİN

taşlı dar bulvarların
geniş gülüşlü saf yavrularına
düşünü çizmek senin
saçların lal gözlerin lal yüreğin
oysa vakit namlu
vakit tenhaya gebe
insan severken nasıl namuslu
ve ne çok düzünü
ürkek bir maralı
paramparça edip ardına bakmazken

cevherine en fazla cevherine
duru, argın,ceylansı
vurgundur oy kaşmer yürek
öğütlere uyacak hal değildir
ekmeğim, emeğim, tuzum geçmez
hıçkırırken kursağımdan
haşincelladından namert gurbetin

sızlanacak gün değil
vuruşacak zamandır

vuruşmak dürüstçe
vuruşmak şereflice dik alınlarla
korkak çoğa karşı cesur tek
vurulduğunu bile bile
mazlumlar aşkına siper almak
kitapsız vicdânsıza
imansızılanlara
indirmeden mertliğin façasını
budur onurluca yaşamak
budur bakışlarında
dağılmamın sebebi

bin yıllık su değirmeni
yiğitlerin kıraç damarlarında
tozan kadim candaşlık
Hızır duasıdır ninelerin ninnileri
öyle rahat sönmez sevda kandili
delikanlı topraklarda
çatmadan ecel nefesi
gevherine en çok da gevherine
yumurcak serçeler dolayayım
avluda dut
tandırdı buğday kokusu koynun
sen hücreme hürriyet
ölsem ölmem bizi
KURŞUN TADINDA

göğsümden kopmak isteyen
dügmelerimin başı dumanlı
kavrulmuş kaynata ciğeri
kavrulmuş bebeler yokluktan
mermiler namlulara sürülmüş merhem gibi
haydutlarpusulara tünemiş sırtlancası
aldırmaz Rubjerg Feneri
yılların erozyonuna
hep mecalisiz denizcilere ümit
işte seni öyle sustum
asırlarca tamtakır kalmanın pahasına
kumdan kaleye
dönüştü içerim
tütünü sıvazlayıp koklarcasına
belalı bir puhunun
alnını okşarcasına
hovarda fidanları öpüp sararcasına

ağrım filinta yorgunu
bağrım nasıl da rıhtım
beklemekten habersiz yüreğini
karakteri tebdil kıyafet

bukalemun kurnazlar çağındayız
sürûrun, kızıl ve asi
sürûrun sapına kadar riyasız
nasıl söylesem
korkunç güzelliği uçurumların
bakışın çakır
bakışın çakmak çakmak
bir damlası yeter görklü yangına
mahrem gözlerinin
magmasındadivane firari genzim
karadelik gibi derin
mahcup gözlerinin

kubbesinde köz köz izmarit izleri
yorgun Deve Hamamı
mazinin hayalet pusuna gebe
kasnaklar üzerinde canım sekiz köşeli
suyu devadır yüreğin gibisi
desteklerin gayrı dizleri tutmuyor
köşelerde uzaktan seven çocuklarcası
Fırat ile Dicleyi kendinde kavuşturan
dile gelsin Basra körfezi
gelsin ki şahid yazılsın
alın yazgımıza Anadolu

FOSFOR YAĞMURU

ölümler kokan Dicle yorgun
onca oç onca savaş onca acıdan sonra
çözülür Ararat
dağılır Munzur
coşmadıysan taşmadıysan aşmadıysan
bürünür sislere Turcel
düğün günü vurulan körpe gelinler gibi
gayrı figanlar bile kocadıysa
şimdi söylenecek en güzel türkü barıştır
şimdi yazılacak en civan gazel kardeşlik
kendini parçalar Mezopotamya
matemler düşmek ister yakamızdan
iki avuç arasında çaresiz
çömelmiş tüten yüreklere
vurgundur kahr

çetin imtihanların ağarmış toprakları
feryatların kültüre
dönüştüğü coğrafya
bir yazgıdır ayrılık buralarda
bağdaş kurmuş divanlara kadim garibanlık
işte böyle bir umman içindenefeslerinin
izini sürmek asırlarca
mahsur kalmış susuzlar timsali çekiç çekiç
çağlar küheylan Fırat

süzülür nazenin Nil
kaburgamın mücevher kemiği sizler
çatlar durur bir hasret
bağrın çakmak taşında
sevdanın yollarında ezilen emekçiler
birleşir ahrazboykotlarda
aldırmaz Leylâlara karşı

vadilere oyulmuş yetingen evlerde
Nebî hazretleriyle Aîşe anamızın
kördüğüm vefaları
düşü delikanlımın
eflatunlar maviydi eabil göğümüzde
hele damlasın sesin
ve sessizlikler bile goncaya durur
pekmezli karlara yumulur ocaksızlar
yeşerir kor çakılar haydarın bağında
durulmaz Karacadağ
kesilmez Van Denizi
evleri sahra basar
dinmez gönül kanseri

SATIRLARIN SADRINDA

ceylanın ırmağa uzanıştıydın
başbaşa kalıştıydık kuğuların
nereye gidersek gidelim hep
başka bir yerlede çok daha güzel
ömrümüzün olma ihtimalinin
verdiği çılgıncası o hicret hissi
göğsünde yelkovan sesleri

perili şatolar mezarlıklarda
fayanslarda beliren korkunç yüzler
tavanlarda kuzgun kahkahaları
şimşekli gecelerin cadılar kurultayı
iskelet kadehlerde
baygın kan şarapları
budur ayrılığın attığı düğüm içerde
gurbetimin ruleti

kalbin kendine sorduğu cevaplardın
bakışların dalarken uzaklara
dalarken; ummanda yunuslar sanki
ulu ruhlar nasıl da dalgıç
Kudretullah deryasında
sütunlar ki çile tuzundan mermer
mermerler ki tatlı sularda bronz
içlerin göklerinde
Kamañe figanları

suyun susayıştıydın susuzlara

boraların dağılışıydın alabroslarda
güzeyletörpülerdin
suçsuz aşklar işlerdin çağalara
var olan O'nunla var
yok olan O'nunla yok
Allahsız ne varlık var
Allahsız ne yokluk yok
ölür gibi yaşar gibi bilirdin yakîn
tek bağımsız Sübhân

her şey bağıdır kutsal iradesine
olmayacak olan
olmayacak olmayan
kadim sakinleriyiz kün bahrinin
içimizde kasatura sessizliği
jilet yağmurlarında
yüreğin yumruk gibi sıkılışıydın
bir düştük
uçtuk gittik

KIŞ DALGASI

boş kovanların
başı dumanlıboş kovanların
yayılır namlulardan
ağır tütsü
tütün tarlası ateşe verilmiş
bıçak sırtında denge
aynı tende iki can
alnımın çatında mermini taşırcasına
tutukluk yapmaz yürek
kralına değin vurgunsa
sedef bulutlar
niyaza durur

uzaktır türkümüze
uzaktır bir başına neşemize
pistonlu müsteşarlar
banknotun baronları
kıvraktır Cânâ
omzumuzda ötüşen ebabiller
filinta tetikler ki
el pençe divan önümüzde
aygındır bazilikan
camilere dönüşen
tapınaklar baygındır gülüşünde
yalın ayak sabiler
koştursun ensemizde
fukara sevdam
kibleye dönsün
öpüşür fişekler göğün göğsünde
fişek yatakları yetim

ve çakırkeyif güllerin dansı başlar
seni karanfil dağında
nazenin bağında seni
sarıldın mı hakkını verirdin
cengaver sevmelerin
aynı tende iki can
erimek mısralarca
can küskün can hükümlü can zemheri
nereye göçersen göç hep aynı
fezayı soluyacaktık
buz tutar dalgalanan visalimiz
dişlerin Albatros
seni deniz
beni kan tutar

VATAN MARŞI

bir vatan özlüyorum
yere düşen ekmekler öpülsün başa konsun
çocuklar akşamları sokağa çıkabilsin
bebek gülüşleriyle gecemiz de şenlensin

bir vatan diliyorum
şairlerin emeği zinhar boşa gitmesin
kentlerden köylere göç yoğunluğu yaşansın
ağaçlar, hayvanlar, insanlar katledilmesin

bir vatan istiyorum
kimse aç, susuz, evsiz ayazlarda kalmasın
yetimhanede yetim canlar unutulmasın
kimsesiz ihtiyarlar aranılsın, sorulsun

bir vatan susuyorum
fırsatçılar el-Mâlik mülkünü stoklamasın
ahbab ahbabı aldatmaya kafa yormasın
en güzel uyanıklık; masumluktur, bilinsin

bir vatan arıyorum
tüketim değil üretim yaşam tarzı olsun
herkes helalinden evine ekmek götürsün
insan insanın namusuna göz dikemesin

bir vatan seviyorum
faizden, kerhaneden, hırsızlıktan kaçılınsın
kumarın kurumları vakıflara dönüşsün
kimsenin kızkardeşi mal diye harcanmasın

bir vatan ağlıyorum
devlet kapılarında analar ağlamasın
kan davaları bitsin; yiğit zalim olmasın
şeytanlara kölelik devri sürgit son bulsun

bir vatan soluyorum
dürüstlüğün, doğruluğün rüzgarları essin
iyiliğün, güzelliğün ayçiçekleri yeşersin
bencilliğün, kötülüğün hep nesli tükensin

bir vatan kazıyorum
kalplerin kalplerine çakısıyla hikmetin
kardeş kardeşe namlu değil kucak uzatsın
sivasız hanelerin bağına matem düşmesin

HİJYEN NÖBETİ

ejderha kanatlı dinazorlar
dev yarasalar gök denizinde
haykırmak isteyip de
hakıramayan feryat
çatlatır duyuları gümbür sessizliğiyle
ruhlarda parazitler
savaşta akyuvarlarla
vuruşur kuzey ışıkları obur karaltıyla

çarpışır sürüngenler
toprağın döşeginde
lavdan kıskaçlarıyla cehennem akrepleri
cennet yengeçleriyle
göğüs göğüse keskin
zakkumlar ihtiyatlı duyurgaçlarda

ambiyansseyelanında
hipnotizma notaları
okyanus evreninde uzaylı ahtapotlar
dans eder terörden fener balıklarıyla
Hevsel cennetinde süzülen şahinler
öpüşsün seher rüzgarıyla
nefesi ciğer kokan çocukluklar
uçuşsun yokuşlarda

bir ben ki bendedir bende benliksiz
bir sen ki sende sendelemez sensiz
rengarenk denizatlarına
biner düşlerinde çaylak yarışmacılar
pamuk şekerlidir bulutlar
suçsuz günbatımında

rahipler manastırda hep ortaçağ
ruhban kült tüccarları gibi ortadoğumun
savulun pasaklılarhijyen sırasındır
Meryem gülüşlü kızların
Muvahhid Devrimi yakındır
tenyalardan arınmış doğallık zamanıdır
sadece Saadet Asrı tütecek olan

bakterilereölüm
antikorlara doğum

TOPKAPISAATİ

Payitaht Güllerine ithafen...

I. Avlu

yağlı kementler
zağlı Cellat Çeşmesi
şifreli usturayla kazınmış suçlu kelle
Saltanat Kapısında adaletin sergisi
bazen semiz günahın
işte Saray-ı Cedid
bir cin mezarı gibi ürkünç Aya İrini
çevresinde nazenin saray atölyeleri
Bâbüsselâma durur
iki büklüm cevherim
FâtiH'in yadigarı günler yâdıma gelir
yalnız Hünkar yontları
sığar bu mert kapıya
arşivlerdeki kadar civan
heybetin vücut
buluşuydu Bâb-ı Hümâyun
yüreği açıktır zulme uğrayan herkese
mazinin fettan
günün pişman
mazlumu olsa bile

II. Avlu

işte Divan Meydanı
ulûfeler yağdırtan kadim cömertlik
galebe divanlarında
başlar zarafet gazâsı
parıldardı avluda Sadrazam kavukları
Adalet Kulesi tavlı
Divanhane yoluna
konmuşöter selam taşları
lâyihalar sunulu arz odalarında
sallanır adaletin kılıcı
Adalet Kasrından mahcup boyunlara
salınır zülüflü baltacılar koğuşunda
saray mutfaklarında
Akike kokuları
Sancak-ı Şerifler serdarlara
yeni teslimleri bekleşmekte
Saadet Kapısında

III. Avlu

dört burmalı sütunlar
Baldaken tahtlar aşkına
Enderun avlusunda Has Oda nağmeleri
Mukaddes Emanetler
sıgmayacak kadar görklü engin yapılara
işte hazine köşkleri
kale içinde kale
gönül dibinde gönül

Arz Odası önünde lezzetli şırıltılar
fenerli tercümanlar üstünde
gevik Saltanat Tahtı
sedeften, fildişinden
işte Enderun kütüphanesi
nakış nakış külliyatlar dizili masum
dolaşır Fatih Köşkünde cesur yankılar
terütazedir henüz
Yavuz Sultan Selim mührü
firuze mücevherler
mücevherden vitrinler
gürül gürül şamdanlar hazine koğuşunda
Harem-i Şerif puşideleri
aydınlık bir karanlığa boğar ipekleri
şadırvanlı sofalarnasıl da bebek yüzlü
ey kapalı kapılar açan
bize hayırlı kapılar aç

Kuşhâneler ambale
aynalı tonozlar ihtiyar şimdi
hükümdar sediriyse
dipdiri Sultan Murad'ın
gümüşler üzerine altın yaldızlı
Kilerli koğuşunun
iç çeken kaşlarında
emek kokan çehreler belirir durur
padişah portreleri hazan

payitahtın özüne
kıvrılmagünüdür
toprağın sözünden çıkmayan gülün
toprağın sözünden çıkma günüdür
duyabilen ruhlara
haykırıyor Peygamber kılınçları
çöken yıldızları çeken kara deliklerin
gama ışınlarında
tarihi bükme vaktidir

IV. Avlu

çift sıra sütunların
engin revaklara dizildiği antik bahçe
dile gelir Mermer Sofa

güzü güzideliği güzelliğiyle
Erivan bergüzarı
Revan köşkünde tinler
yâr sekizgen köşeli
salınır Bağdat köşkü
aşkın topraklarında
çinilerin döşünde
nabızı atar tevhidin

eyvanlardan pencereler
fırlatır ateşten oklarını
narin sevgililerin masum bakışlarınca
nişler elpençe durur
ceylan derisinde ince nakışlar
ve aniden uçacak
gibi kuş figürleri

tombak kafesli top askı
gümüş yürekli mangal
İftariye Kameriyesinde
hazin besmeleydin
için dört mevsim
mahzun mehtaplık
bense Sofa köşkünde
Osmanlı rokokosu
mücadele yıllarının
hüzünlü payitaht sokaklarını
birdenbire hatırlatan

Mecidiye Kasrında
tütünler sardım tüttürdüm
ufuklara bakıp maziye daldıkça tüttüm
kuruyup çöle dönen bir göl gibi
kalbim nasıl da Aral
nasıl da hasret güne
omzumda damgalı neslin aşu izleri
ruhum sığmaz ruhuna
Haremi canhıraş bir gazelseli basar
aralanır Cümle Kapısı
matemli nefesler yüzer
Veliaht odalarında
pencereler içinde nezih çeşmeler
oluk oluk kan kusar

HÜMA MEVSİMİ

mermilerden bir teşbih
çeker yorgun yüreğin
alinteri karışmış fağfurlarda
atar ecdadın nabızı
bizi böyle derbeder bırakıp gitme Hüma
bizi uçurumlarda

böyle sarkıtılmalık
sen ki zayıf kuşları yutan yırtıcıların
korkulu rüyasıydın
kadim amazonlarda
tiranozorlar gezer antikkayıplığında
bizi böyle fersude
bırakıp bitme Hüma

sen ki cennetin kuşu
kuşların melikesi
berrak kanatlarında ehvenlerin ahseni
boya gökkuşağına
uçtuğun gökleri
körelmesin rengarenk ıssız umularımız
vaktin ihtiyarında
yetim ve garibanız
vaha içinde sahra içinde vaha içre
kısraklar bünyemizde
koşturur yarım kalmış şanlı tarih timsali
bizi böyle umarsız
bırakıp ötme Hüma

tozu dumana katan yıldırım toynaklarla
kalkan gibi bilekler
kopan tekbir sesleri
vadilerden akın akın çağlayıp da coşan
muvahhid nefesleri
tevhid türküleriyle
dalgalanan depremler
akışan fırtınalar tamudan kanyonlarda
gidişin kıyametim
bizi böyle kabristan
bırakıp gitme Hüma

ÜÇ VAV

içten içe çürüyen hınçlar
karaya vuran deniz kabukları

evini can yoldaşı edinen
yoldaşlarına göre şekillenen
vefalı keşiş yengeçleri kalbin
içim nasıl da kazaziye

üç vav gibi birbirine kenetli
bir gezegen olsaydık seninle
aksaydık kendi yörüngemizde
sevdamızın meyvesiyle

daireler aynalar birbirine
yuvarlaktaki kadim sır
semahların cezbedeki esrarı

vurur rıhtımlar denizlere

dönüşler geçer durur kendinden
tekrar da bir varıştır bilenlere

duruşlar da gidiştir bil
gidişler de duruştur bu dergahta
akışlar da yüzüştür gökte
yüzüşler de akıştır suda

susuşlar da susayıştır çeşmede
susayışlar da susuş çöl gölünde

kenetleniş ne büyük yolculuk
benlerin eriyişi adeta
biz labirentinin karanlığında
bir karanlık ki baştan ayağa nur

aklın şimdi dönen bir topaç
çıldırışların arenasında

şimdi en emin liman vicdanındır
ve sığın dur sığmayana

bir an saati durur şimdilerin
toplanır çemberlerin sofrası

SİYER MEVSİMİ

asıl şimdi ıssız
Tihâme çölleri
âlemi bağı yanık
bırakıp gittiğinden beri
sadıklara şahid
Akabe körfezi
şahid peygamberlere Usfân vadisi

acı Tifle kuyusu
tattığından beri mübarek yudumu
yüzyıllardır nasıl da tatlı
bir de göklerden bak Mescid-i Haram
nasıl da atan beyaz bir yürek

kalbim Şuayb mağaraları
fişkırır içimde on iki pınar
çağıldar sesinde
mazlum on iki imam
ham taşlardan bir Musa mahareti
vadideki sunak

dağlara yontulmuş heybetli evler
şimdi bir mezar gibi miras ibret-i aleme

kurudu tapılan Eyke ağacı
kahroldu yedi fal okları
yerinde yeller esiyor putların
şimdi bir mezartaşı Petra

yeşil demirli cami pencereleri
zıvanadan çıkarmaz aşk kendini
Busra serinliğinde
haçılardan gelen esans kokuları
çağın erdemliler sözleşmesi

saraylar sarayı Nur Dağı
tahtların tahtı Hira
bizim kahramanlarımız
pelerinli değil sarıklıydı
zırhlı değil cübbeli
sonuna kadar Rabbine güvenen

Ahbeşeyn Dağının
Ninova Cinleri
alır Resulullah duası
Mirac kokar rüzgar
vadiler, koylar, semalar

sırlar sırrının beşiğinde
aşkın son sedirinde
gönül gördüğünü yalanlamadı
gönül gördüğünü yalanlamadı
gönül gördüğünü yalanlamadı

Biat Mescidindeki kadim tablet
kadar yetim şimdi yorgun yüreğim
girdiği evi mabed kılan adamlarca

yükselen çadırlar aşkına
çalkalanır Kudeyd vadisi
sevilmekler boy atar
böylece kazandılar
alemlere rahmet güle
dost akşamlayanlar

selam Uhud dağına
selam Fuad Dağına
selam Bedir kuyularına

yetim bir hüzündür Ebvâ
serilmiş soframızın göğünde
dokunaklı Ayneyn tepesi

umudun yorganına
sarılan yüreklerde
Takva Mescidinin sarsılmaz iklimi

yetimlerin en güzeli
satın almış arsayı iki yetimden
Mescid-i Nebi için

Hakk hükümranlığına
ne muhteşem bir bürhan
Kibleteyn Mescidi

gazveler ve keşif seriyyeleri
sadakatin başkenti
gazâ meydanlarıydı
aşkın kâbesi
komutanlar komutanı Resulullah

toprağa düşen
bir kozalaktan
kocaman bir âlem yaradan Allah
tarifleri aciz bırakacak kadar
sonsuz büyüktür

akın akın melek ordularının
indiği görklü zirve
dile gelsin de sarsılsın göğümüz
Rabbini zikreden rüzgar sesleri
görsel bir ziyafet kum taneleri
Arafat kokan
Üveys hırkası
şahlandırır gurbetlerde hasreti

abdullahların kökten doğruluşu
haccac-ı zalimlerin elim sonu

kadim bir sancaktır Ariş Mescidi
vakarlı minareleriyle
hatırlatır mübarek şهادet parmağını
heybetli hünkarımızın

Uhud dağı sever bizi
biz de Uhud dağını

insan bir dağla kardeş olur mu hiç
kardeş dağlarımız var bizim
kardeş ırmaklarımız
kardeş yıldızlarımız göklerde

dosttur cümle âlemler
daim Hakk dostlarına

haykırıyor çağın abdullahları
okçular tepesini terk etmeyin
kanmayın o deccal saatine

işte aslanlar gibi Hamza Mescidi
üfler durur sırlar sırrını
hürmalıklarda şehadet kokusu

kırılır Fadîh beytinde
bütün şarap testileri
düşer Marid kalesi

Ahzab gazvelerinde
bir yokuştur yaşamak
hendeklerde akan cennet rüzgarı

korkudan ağza gelmiş kalpler
düşmanın kalbine kazınmış panik
Safrâ ile Bettâr en önde

bir anıt gibi yükselir Hudeybiye
mazinin mübarek sesleri
uğuldar sımsıcak atmosferinde

selam olsun biat siddıklarına
Necaşi ve Haris ve Münzir
Umman krallarına

boyun eğen hükümdarlara selam
ve başkaldıran
firavunlara lanet

efendimin rahmet mektuplarında
oysa felah reçetesi cihanın

mübarek mancınıklar
ne sanatsal deşmişti
siyonist Hayber surlarını
bir nefhada sevinen hurma bahçeleri

göklere yükselen sancak
yankılanır Mûte zaferi

Zeyd ve Cafer ve Revaha
rahmet eylesin Rahman
ve işte Seyfullah orada
ellerinde dokuz kılıç kırılan

hüzünlü Uhud gününde
hakikatin safında olmak ister gibi
vuruyor hakkın hasmına

Diyarbakir'in Süleyman mabedinde
yüzyıllardır akan bereketli sular
Halid'in şehadete olan

cezbedar sevdası sanki

dönüp dönüp vuruşanlara
tozu dumana katanlara
selam hak için durmayanlara

Kureyşliler sana verdikleri
sözde durmadılar
seninle yaptıkları sağlam
anlaşmadan caydılar

kınından sıyrılmış dolunay
gibi şakıyan zağlı kılınçlar

uzaya uzanan bir sancak sanki
mübarek fetihle Mekke
serden geçmiş beş birlik beş koldan
akıyor cihad nehri
mükerrem sokaklarında

işte aşkın asâsı
işte devrilen yüzlerce sanem
çünkü bir kez geldi mi hak
bâtıllar yokluğa
mahkum daima

cahiliye adetleri
şerli kan davaları
saptıran cümle bidatler
şimdi kutlu ayağın altında
şimdi aşka her yatsı Kadir Gecesi

bir çığlıktır Huneyn vadisi
civarında bir avuç ashab kalmışken
bineğini gavurun üstüne süren Resulullah
O ki alemlerin en cesur Abdullahı
bir ay mesafedeki
düşmana korku salan

kalbini tam kaplamış Allah sevdası
aşkın evine dönmüş cihad meydanı

mübarek avucunda
gülleye dönüşen çakıl taşları
yağarken üzerine düşmanların
savaşın seyrini
değiştiren mucize

aşıklarını yalnız bırakmaz Hakk
iniyor görülmemiş melek orduları

zaferler zaferleri kovaladı

kınından sıyrıldı Huneyn Günü

ne güzel bir şahid Hüda Yolu
ne şanlı bir fetih Taif Fethi

cesaretin nişanesi Tebûk Gazvesi
esaretin hengamesi bitmekteydi
putları patlatma seriyeleri
bir öğüttür şu çağdan bu çağlara

bir peygamber bir siddik ve üç şehid
Salih'in kentlerinden geçer iken

konuştu Rabbini en çok seven
Yürek hazretleri
"nefsine zulmedenlerin yurduna
ancak ağlayarak girin ki
onlara isabet eden musibet
sizlere isabet etmesin"

kaybedecek neyin var
zincirlerinden başka
ey çağın müslümanı
işte Saadet Asrı
işte zekat memurları
işte adil yasaların yargıçları
kılınçların gölgesinde gör orjinali
gör olman gerekeni

Sevr mağarasında
örülen ankebut ağlarının
üstünden henüz on yıl geçmemişken
kadim İslamiyeti
koca Arab yarımadasına
hakim kılanı tesbih et

Sevgililer Sevgilisi ki
unutma vefat vaktini
maziden son anlarına değin
damarlarında dolaşan zehri
yine bir yahudi etlere zerk etmişti

suya dalan mübarek eller
kademli vechine sürülen
ölümün sekeratı vardır ölümün
mukaddes yolculuk nereye
Er-refîki'l-a'lâ!

kim Rahmân'a tapıyorsa
bilsin ki Rahîm ölümsüzdür

evet Hû gitti

ama sünnetiyle yanında gibi
hicrî 1440 yerinden
Hakikat Medeniyetinin
emin yiğitlerinin

ölmeden ölmeyenler
dirilmeden dirilemezler

BEHRAMPAŞA

muhteşem Selimiye benzeri mimari
Mimar Sinan üstadın ustalık eseri

sekiz sütun gövdesine taşlardan
bire kördüğüm atılmıştır sanki

kimsesiz Suriçi'nin dilsiz sokaklarını
bir şölen yerine dönüştüren incelik

eksik olmaz rahmetli avlusundan
çocuklar, kediler, kuşlar, böcekler

gelin bir de buradan izleyin gelin
haşmetli İslam medeniyetimizi
karnaslarda Süleymaniye ihtişamı
kitabelerinden belli Sahabe şehri

minberinin külahı çiniyle kaplı
kapısında bir şaheser su mermeri

satranç kufiyle yazılmış dört koldan
semah eden Habib-i Kibriya isimleri

kuvarı cezbede kendinden geçmiş
İznik çinileriyle kaplı kadim duvarlar

mihraplarında saflığın ülküleri
kara bazalt taşlarından bir şiir sanki

saçı örgülü yıldızlar iç mukarnaslarda
döşü geniş kubbesiyle muntazam estetik

metafizik gerilimler tozan ışıklarında
vakardan metaforlar dimdik sütunlarında

sekizgen yapısıyla; hazin yalnızlığıyla
âlî devletimizin bir türbesi gibi şimdi

diktörtgen boşluklara dolan yaşamak azmi
ecdadın ervahını hissettiren külliye

geçmişle geleceği buluşturan bir meclis

Mimar Sinan'ı Şeyh Galib kılan taş üstünde

kalbi Dicle diye çarpan bahtın rüzgarında
bir çizgiydi bulutlardan Behrampaşa Cami

ÜLKÜMÜZ DEVRİM

genzimde bir sergüzeşt
koynumun merkezine kadar kıvrılan
kanırtan hınzır hevesleri
sisleri tırmalayan haylaz açelyalar
sensizliğin biz kokan kıyametiyle
aşka hadım edilmiştir

içimde açılmayan mühürlenmiş mektuplar
yağar tırmalarcası sandukamın kürküne
gençtim kısırakların
toprağa hazla saplanan toynakları kadar
gençlikten burağanlar biriktirdim
yatağanlarladoğrarcası
kara kutusuna kadar ciğerlerimin
vurulmak neymiş bildim

mahralarda sahralar uzanıyor
dünya kıyameti sonuna kadar hak ediyor
çırılçıplak armakçılar
kirletirken oğuzluğun hisse senetlerini
dosyalar artık yırtılmak içindir
yargılarından habersiz yargıçlar
şimdi haksızlığın ayetleri

akıyor budunlar sokaklarında evrenin
kurganlar artık çöküşlere mahkumdur
kutaylar kervanlarda
yeni bir cihanın rüyasını çığırmakta
bilge taşralardan
çaylak şehirlere ihtar

orada bengi yaşamaklar
burada tadımlık yalnızca
çocuk sevinçlerinin koşturduğu evlerde
ölümlerin o yetişkin ağır
kulak zarlarını sağır eden
şimdi suskun çığlıkları dolaşüyor

öyleyse acısını dindirmeli vahşetin
bir yağız hünkar korkusuzca
herkes beklenenlerin
peşinde aynalara bakamadan
imgeler alışıktır kırılmaya farlarda
pusumda aşiret bozkırları
güneşin yerini tutar

kozmosunda fantasmalar
bir gökçe hicret kadar mevzi tutar
sarıklara havlıyor kanişler
yağlı köy sabunu kokmuyor yaşayan leşler
kentlerde ceset nehirleri
yıkılan köprülerden
örülen duvarlara üzülme sakın
körpe labirent olur
buldurur birbirimizi

kavganın gümrah memelerinden
yaralar emzirdik hep yoldaşlarla
kaslarımızı gırtlığına değin sıkıyor
kol muskası pazibentler
can evlerinde tamudan yuvalar kuran aşk
palazlanıyor çingarin
kanla sulanmış tarlalarında

ülkümüz devrim
insanlığı hunharlığa neşter kılan
huylanın döl döşekleri
doğumun görklü kuzey ışıkları altında
yepyeni bir doğruluşa gebeydi
çapa yapan kadınların gölgesinde
ter bezinde kundaklar benim yerim
ülkümde devrim
yıldızlı geceye dönüşür sevgilim

ipilteler esintilerin
kanına karışıyor ıpslak ısıklarda
tezgahlarda işveli ciddiyetler
ne denli serpilebilirse som kapanlarda
o raddeye kadar kuşmar
dağılan nazenin saçların
tellerinde yürüyen cambazlar cudam
betondan putlara tapan
çinko patronlarla haşrolan

pazen entariler yağar militan ruhlara
dindirmek için hoyrat hırslarını cevherin
işte küstah yürekler
mutantan recimlerini kör emperyalizmin
boğazlamak için birikiyor
ülkümüz devrime kıvrılıyor
devrimlerimiz ülkülere
türkülere birleşen düşlerimiz
lügatlerde sevmekler
yeniden tanımlanıyor

durun ve hayatla yüzleştirin çehrenizi
oysa haylamaz dibine açan hiçbir domur

huysuz langustlar
pavkırışlara boğuyor yeröteyi
tıpırtılar tıkırtılarla sevişiyor
tenha kaldırımların damsız yalpılarında
fisiltılar boranlarla
cam kırıklarıkariştiriyor damarlara
kalın bıçaklar kesemiyor ince tülleri
karıncalanıyor ergen yerlerin
yaşlanmayan gözlere küflenmek yasak
işte hipnoz edilmiş metropol köleleri
tıryaki egzoz dumanlarına
özenti vitrinlerde hep janti sömürgeler

bir fiyasko gibi geenlerdir
sokaklardan caddelerden bulvarlardan
onlar asıl kazananlardı
panjurların satır arasında oksitten
mısraları sökebilen şairler
besteleyecek tutunamayan galipleri

kapitalist yaşayıp komünist küfredenler
rezaletsel rüsvaylığa mahkumsu
sustum susulacak ne kadar kağnı varsa
mecnunlar yüreğini tükürüyor sahraya
düşlüyorsun eriyene dek beynin
kaynayan bir kazana dönüyor kelle taşı
işığa yumruklar attıran sendin

zarfında günbatımı fırtınası
taraadan süzülen matruş papatya dansı
kardan çocuğa döner cıvıldaayan nefesin
aynaları sırlayan cıva gözlerin kokar
akılır vidalarderesine şehvetin

gün gelir ölkün de devrilir
türkü ıgırmaya başlar devrimin
değişmez sandıklarından doğar ilk değişim
alaturkalar alafrangalaştıkça
dumura uğrayacaktır ağdaşça
şen olası raconlar gereğidir

kan damlaları birikiyor kum saatinde
tütüyor fişek tarzı miğferler
dünya kıyameti sonuna dek hak ediyor
bileniyor delişmen pençeler

PALAMAR

en tatlı yerinden başlıyoruz acıyla
uzun bir dostluk için tanış doğmaya
tüneller geçiyor ufkumuzun
suyu alevcil raylarından

avucumuzda elmastan cellat baltaları
kafatasları akıyor damarlarından
kendine bile hayrı olmayan şıllık şehrin

gül kokuyor çekiç sallayan yumruklarımız
madrabaz bir duvarı yıkmak isterken
runganlar ve urganlar dans ederdi

babam mermere vurur ıslak takunyaları
saçlarında abdest sağanakları
bakır yapraklar dövüşürken rüzgar anneye
habbeler bostanına serpilirdi

şehvetle kovalıyor hırslarını
sırtlanlar ceylan derisi koltuklarında
işte inanan imansızlar
birleşmemek için birbiriyle yarışıyor
yaralar fışkırıyor yerküreden
yanar lavlar püskürüyor insan dağlarından

ergenlerin ezdiği öksüz bir kızancası
kızgın mızraklar girip çıkar
kaba etin sinirlerine sivri ve ince
sonrası yongalı çelenk taşları

vapurlar kaçamıyor çünkü palamar
kıyasız pektirendazlıkla
ayrılmak istemiyor artık hiçbir kıyıda
hiçbir iskeleden hiçbir limandan hiçbir

şarjörler şarj edilemiyor
şırıldayan damarlarımdan iğneler söken
kendim kendinden geçemiyor

oysa banklar bankalar banknotlar yakarak
fırlatıp boyun bağlarını denize
gömleğin ilmeklerini koparırcasına
devasa bir gökle içten sevişmek isterdim
iliklerime kadar tefekkürler kokturan

semalarla aramda semahtan bir palamar
feleklerdir benim uçurtmam
kendisi uçmayıp içimi kökten uçurtan
sonrası ardınsıra Roda

MEZARLAR MEZARI

her gün yeni bir başlangıç
eski günahlar ödevine

bir ödev düşün ki verilmeden alınan

ısrarla ve hevesle ve hiç usanmadan

işte öldüğünün farkında beynin
farkındalık sergileyen sinir uçları
kasları kasılıyor solgun cesetlerin

tabutlar, fetüsler doğuruyor
sıkışan gazlar ses tellerini okşuyor

dinle kalbim, ölümler bağıyor
toprağın bağrında organlar çürüyor
iskeletler, dağılmaya başlıyor

üzerinde kemirgen bakteriler
seni sana senle sende hatırlatıyor

her dem yeni bir başlangıç
olabilir istersen gerçek başlayışlara

ruhunu gümler yaşamak istercesine
cesedin patlamadan

tek bir fırsatın var eni boyu tek
iki gün bitti ve elde var bir

anla kalbim, son gün, iyi değerlendir
dünya ki, aşkını kanıtlama arenası

kuzu postlu kurtlar mağdur sürülerde
kellelerden kuleler dikmeni bekliyor

kabirlerin gömüldüğü kabirde
aşklar, nasıl da kendinden geçiyor

kemiklerden sıyrılan iliklerin canında
çarpışan kudret mührü Hakim'in

şahdamarını yepyeniye çağırıyor
dalgaların yerinde duramıyor

YENİLGİYE MERSİYEDİR YENGİMİZ

şimdi kimsesizliğin anıtı Gököz irkintileri
Şehzade Mustafa türbesinde asırlar deviren yas
yüzyıllardır ağlaşan Ulu Cami şadırvanında
hüznün gözyaşlarıyla alınan mahzun abdestler
kulahtan kevsere inen cayır cayır katreler
her taşlığı başka bir matem şölenine dönüştüren
şimdi ne desen gecikmiş bir Muradiye saati
fildişi kaftanları aşkına hassasiyet müzelerinin
sıyrıklar hatrına; börtüklerden kubbelerin iliklediği
ve toylarda oylanmış güneş yüzlü hükümler

tuğrul ruhlu, akın yürekli hünkarlar hayratına
öyle bir hû çek ki bağırdan; dem-i devranı deprem vura
zülfikar imanlı yeniçeri gülleri yeniden soylana boylana
"baş üryan, sîne püryan" gayrı kılınc kınına ziyan!
oysa tam burada; çınarlara, çimçeklere karışmış çiniler
buçuk kalmış rüyanın uykusuzlarını çağırmakta ısrarla
mükellefiyetler, muvaffakiyetler, mazhariyetler
berhударlar, alemदारlar, mihmandarlar mahareti
aleyhtar çoğunluğa yeter güzelliğın azınlığı mümtazlar
akıncı canlar bilge hakanlarını bekler fetih meydanında
o vakit gün sizin gündüzünüzdür ey Müstahzar
gayrı geç ey Muhafız, bahadır ruhtar ordusunun başına
serden geçer gibi geç kaçınılmaz kader eyerine
yan bakmayasın; ne sağa ne sola
işte düşman Gargat ehli karşında
vur pençeni Kahhar aşkına, şenlensin çelik bilekler
vur mazlumlar hatrına vur, dile gelsin dilsiz gökler
yamalı sandukalar, ihtiyar revaklar hep seni
hevesi kursağında döşlerin burnunda tüter nezih kalbin
dallarında kandillerle duada Emir Sultan hazîresi
ve Geylani hazretlerinin sevdası muska bağrında
bir mezarı bile olmayan medreselerin buruk hayaleti
karabasan celladı olup çökerken sılamızın boynuna
gürbüz gürzler, mahşeri marşlar devri gelmiştir
şahid İznik surları, şahid Bursa kalesi
ikbalin aynasıdır Osmangazi nahiyesi
derviş nehirleri ummanlara delta kılan esrarı vefanın
çoşsun da taşsın Oylat şelalesi gibi hararetler üstüne
fetretin bitiş mührü Yeşil Külliye
muştulasın müstakbel meşalemizi

RÜZGARIN KALBİ

kışta açan çiçekler gibiydin Dilbâ
kasımpatılardan doğma entarinle
çalı kuşları konardı dallarına
anadolu buğdayı kokardın sevdıyla
bağlamalar dar gelir gönül teline
saldın mı saçlarını poyraza Dilbâ
kuzgunlar dönüşür üveyiklere

yağmurun çocuğu Pokut yaylasında
bulutlardan bir deniz önündeyiz
uçurumda uçurtma rüzgar yüreklim
ruhunu sal eyleyip uçacak sanki
avcısını bekleyen hazine gibi
ezilir bakışıyla kursak çimleri
yeşerir kuru kütüklerde filizler

evrendin özündeki canlılara
kuşatır damarların dünyaları
günde yüzbinlerce kez atan kalbin

nasırlı ellerinden belli azmin
gönül ışımakta gönlünü Dilbâ
harab kentte bağı dökük bina âşık
cerrahlarda bulunmaz reçetesi
kurnalar, kandiller, dağ yılanları
fırtına nehrinde kağıt gemiler
derin ormanlarda ay kuyuları
adamın gönlünü göğsünden söker
kurnalar, kandiller, gece suları
bu dermana bir dert yok mu Dilbâ
bakışların deliyor değdiği yeri

kuzgunlar dönüşür üveyiklere
saldın mı saçlarını poyraza Dilbâ
bağlamalar dar gelir gönül teline
anadolu buğdayı kokardın sevdıyla
çalı kuşları konardı dallarına
kasımpatılardan doğma entarinle
kışta açan çiçekler gibiydin Dilbâ

İSTİKBAL GAZELİ

doğrul, çığ gibi çökse de cümle gökler tepene
cehennem olup kudursa zemîn, zinhâr düşürme
mübarek sancağı çek, Allah için çek göndere
kulak ver, şühedâ kefeni dipdiri toprağı dinle
irkil, köklerine dön, dallarını sal ğarîblere
sal, huzurla yatsın ecdâd, sal en tekin sipere
habîb için sal; vatan, bilsin ki emîn ellerde
durma; nerde bir yara görseñ merhem ol fevkine
dikil; senden de olsa dikil, zulmün üstüne üstüne
yurduna sahib çıkmayana sahib çıkacak yoktur
işte İslâm kıtası, kahrına taşlar, ne çoktur

yürü, yol yürüyenin, kuşan, pusat giyenindir
kısrak binenin, söz diyenin, erlik erenindir
sen çakıldıkça makber mazine dar gelecektir
diril, Allah için diril, mazlumlar mahşerindir
toplayacak cüzleri, hilâlden bir sûra, üfle
dönsün özüne vücûd; uzuvlar, gelsin dile
yapının tuğlaları kaynaşsın tâ temelinden
vaktidir, yetîm ümmet, taşmalı beytinden
yüreklerle; mabetler îmar et ki, yürekten
azmini hiçbir pusu çevirmesin emelinden
ey şehîdoğlu şehîtlere her gün şâhid kesilen
yetmez şehîdoğlu künyen; savul zincirlerinden
sen ki üç derya üzre bir seccade; Anadolun
çınlasın zerrâtında -sâde Rahmân'a kulum-

durumdan değil safından sorulacaksın, etme
boğazla güdümleri, müslimsen haykır merdâne
nisyandır tercih zulmeti şerîat kamerine

eğil, ancak rükûda, cân ver, cânânı verme
kiyâmete dek yurdun; çignensen de çignetme
ey Millet-i Muhammed; dön Hakk'ın devletine
dön, Allah için dön, çehreni dînin hükûmetine
silkin; silkinmeyenler seyre pek müstehaktır
davran, değil mâtemler sana rövanşlar yaraşır

ARASÂT DEMLERİ

1

ellerinle yıkanırđı sebiller
buyrulduğun günden beri torpağa
dinmez cihanın şükür salâtı
semavat ruhunun yolunu gözler
müstakîm
ayinelerin sürmenelerinden süzülen
mutmain
Rabbinden razı yetimler gözlerin

martılar kahkaha koparır mücrimlere
kaldırımlarda kibrin ayak izleri
kasvâlarda bir çöküş
nasıl da belli yerin
pahadan müşterisi bulunmayan
çalımlı binaların içindeki boşluk içim
tarifi meslek sırrı
Edebullâhtan nazârın
oysa düğün derneğiydi göklerin
yoksa kıyâmet evrenin sensizlikten
çıldırması mı geri dönmen için

2

ölene kadar değil, öldükten sonra da
14 burç, Kâbe'de putlar, bin yıllık nâr
kurudu Sâve gibi
leyli fecreyledi Nur
kayıplara karışan Semâve vadi
ve buruk ülkerlerin güzleştieği feza
bir nefeste toz duman ayyûkun muhbirleri
ey kamerlerden asil yarılan sadır
yürüyen yağmur duası çocukluğun
nerdesin, neredesin, nerelerdesin
âkisi bilinen, sormadan edilmeyen

bir sayhalar katarı yokluğun
sireni sade dâhilden duyulan
altından damarlar akan bilekler
iştıyaktan pehlivan
gözleriyle konuşan mustazafları
gözleriyle dinleyen
Edîbullâha selam

3

sonsuz parmağında sonsuz marifet
Kudretullâhın, Haşmetullâhın, Yedullâhın
kalbet, kavlet, hıfzet, celbet, refet!
yaşlandıkça evren, gençleşiyor Furkan
ey varlığı zâtından
varlıktan, yokluktan evvel bulunan
inayet, şehamet, selamet lutfet

yaradılmaz Yaradan
yaradamaz yaradılan
vah ey! aralıklar çık aramızdan
bizdedir geçiş hakkı
ben | sen
geçmez bu sıradan

4

kaybolunca sis; geriye görüntüler
kaybolunca görünen; görünmeyenler
ne kalır kaybolursa görünmeyenler!
caizdir perçemi pençeme küffârın!

umman yanar, volkan üşür, eser sahra
beyaz duvaklarıyla salınan güverteler
yaslanıp Hayy zikrüne yığılan dalgateynler
tilavetlerin bam telinde açan Firdevsler
karışır birbirine
Ayasofya saatinde

5

bir beytullâh olarak
dönünce fitratına
parlatınca leyâli devletlû lem'alarla
balkırı şeriatin mecelleyi boğunca
gerekmez yeni bir Boğaz teşrifine
gülüşünle kandilleri dağlaman için
derdim yâ! Ayasofya! tik! tak! tın!
şühedâ makberine sığmaz artığın!

açıl Fâtiplerin mirası açıl
geber ayna ayna söyle banalar
altı bucak ve dört dal ve beş zaviye
martılardan bir deniz içerisinde
ney kıvrımlarında mukaddes kavşının
Erîs gamzesinde elbet bir gün
yeniden biter hilâfet mührün

AŞKIN ŞEHRENGİZİ

ne canlar yakmış İç Kale
sararmış resimlerce mahzun Viran Tepe
bereli havuşlarda tükendi nesli dinçliğin

bir küf tutmuş muskalar bir keder karası bazaltlar bilir
nerden nereye solmuş yetim Diyarbekir'im
nerde kimi ölmüş Yedi Kardeş burcu sesin
birden düşersin akla; başım gözüm ısınır
Eski Cezaevinde yel ısıkları küsülü
Aslanlı Çeşme şimdi kıraçlıkla kınalı
kenti çoktan terk etti Hamravat Selsebili
bir kuyu kendine düşer canımın tenhasında
eyvanlar serden geçip durur ciğer saatinde
bir sensizliktir gider bin sessizliktir gelir
açılır çakı gibi Fetih Kapısı yeni baştan çevik Fatihine
tel örgüler kuş olup uçuşanda belki değeriz yine
On Gözlü köprüsünde bakır düşlerin
yangınlar gömülü Süleyman mertliğinde
bir zaman abdestsiz çarıklarla doluşmaya utanılan Sur
şimdi hangi hakirliğin mahzeni
abdal damlarımızdan mağrur çatılara
taşların boşluğunda zemheri
cehennem lokması kursağında
avlularda tükenmiş dut çiğdeleri bağrın
boynu bükük nergizlerin saksılarda
vurulmuş haremlik... dökülmüş selamlık...
kalmış Deliller Hanı cinnete bir soluk
kırılmış mezarlarda buruk kuş lokları
hanayda kumruların su kadehi burulmuş
kararmış bahtı fildişi kalkerin
namusun narin beli bükülmüş
durgundur Mesudiye, argındır Ulu Cami
yorgundur Dicle Kapı
fitratına dönme günü Kırklar dağımın
bir şehir ki töresidir nice kıtaların hey
selsellerin uğultusu serdaplarda
tulumbalar hasretinle taşmaktadır
Şeyhandede şelalesi hazan olup yağanda
ahşab nar çiçekleri... sülüs hatları mevsim...
nakşetsin sevdamızı Gelincik dağı
yüreğinin beynine hadisler mıhlı Nebi cami
Asur kalesinde kral mezarı bağrın
gözlerin gözlerimde dilsiz Malabadi
ve paygamber kabrinde öksüz yara salardık
gırtlaktan revakların karanfil sokağında
umudun umudusun
çeyizlen Diyarbekir

DORU

poyraz yanar, kandiller üşür
Nupelda
suna boynun yaslar dağ eteğine
yıldızların kaydırağı var bu gece
dokunsan, ağlayacak ceylanlar
tavşan, yavrular aşkına cesur

arşlan, yavrular aşkına ürkek
ve bakışlar, çığlık çığığa kuşlar
yokluğun, boğazda kement
bakışların, nasıl da çatal
değdiği kalbin etini delen
acemi, rafine, boyunca usul

bağırda dalgalar kayalığa vuranda
diyar gözlü, bekir yürekli
filinta baharlar birikir Yeldama
gurbetin, hançeremde kelepçe
ranzamda, kahırdan darmaduman
ağarmış anlıklar, gurbetin
maral titreğinde, soluk soluğa
bir cezbeden yadigar
bahadır, külhani yakalardan
ve mahzun, namus burcu
niyetli, meçhul denen ferdalara
umutma Evîn
gevherin kışlatma
avlularda serpiyen gunceler hatrına
kenar mahallesinde dar bulvarların
gül hevesler kurutmuş
başı hep ustura tıraşlı
oğullar etmez hayınlık
yokluğun Ebubekir dostluğuna

çünkü yaşamak bu küllüklerde
dakik bir vaizdir kuzulara
ve sıtmalar, ardın sıra kan ter
ardın sıra tutuklu, kısık
iner gibi sürgüler hücre odaya
görüş günleri ıssız
volta demleri öksüz, dımdızlak
cehennem keşiği gerdanlar namına
hiç değilse düşlerim, boran
savur çeltik yaylana, pamuk ovana
savur da kıyılın inceldiği kuşeden
aşiret bozkırları çocukluğum
divane doruğun dağından tütsün
vakarlı umular, yarınlarımız